

บทสรุป
ผู้บริหาร

วิถีสู่สันติ

แนวทางครอบคลุมเพื่อป้องกันความขัดแย้งรุนแรง

วิธีสู่อันติ

แนวทางครอบคลุม

เพื่อป้องกัน

ความขัดแย้งรุนแรง

บทสรุปผู้บริหาร

หนังสือเล่มนี้ประกอบด้วยบทสรุปผู้บริหารซึ่งนำมาจากหนังสือซึ่งกำลังจะตามมา *วิถีสู่สันติ: แนวทางครอบคลุมเพื่อป้องกันความขัดแย้งรุนแรง*, doi: 10.1596 /978-1-4648-1162-3. ไฟล์พีดีเอฟสุดท้าย ฉบับเต็มของหนังสือเมื่อตีพิมพ์ จะหาได้ที่ <https://openknowledge.worldbank.org/> และฉบับพิมพ์สามารถสั่งได้ที่ <http://Amazon.com> โปรดใช้หนังสือฉบับสุดท้ายสำหรับการกล่าวอ้าง การพิมพ์ซ้ำ และเพื่อวัตถุประสงค์ในการปรับปรุง

© 2018 ธนาคารอินเตอร์เนชันแนล ฟอรั รีคอนสตรัคชัน แอนด์ ดีเวลลอปเม้นท์ / ธนาคารโลก
1818 ถนนเอช เอ็นดับเบิลยู, วอชิงตัน, ดีซี 20433
โทรศัพท์: 202-473-1000; อินเทอร์เน็ต: www.worldbank.org

สงวนสิทธิ์บางประการ

หนังสือเล่มนี้เป็นผลจากการศึกษาดำเนินการโดยเจ้าหน้าที่ธนาคารโลกและสหประชาชาติ โดยอาศัยสารสนเทศ ข้อมูล และเอกสารที่จัดหาให้กับเจ้าหน้าที่ดังกล่าว และไม่จำเป็นต้องดำเนินการหรือตรวจสอบโดยเจ้าหน้าที่ดังกล่าว สหประชาชาติและธนาคารโลกไม่รับประกันความถูกต้องของข้อมูลที่เก็บรวบรวมและรวมเข้าไว้ในงานนี้ การมอบหมายงานและการนำเสนอเนื้อหาในแผนที่ใดๆ ในงานนี้ไม่ได้หมายความถึงการแสดงความเห็นใดๆ ในส่วนของสำนักเลขาธิการสหประชาชาติหรือธนาคารโลกเกี่ยวกับสถานะทางกฎหมายของประเทศ ดินแดน เมือง หรือพื้นที่ใดๆ หรือตามอำนาจ หรือเกี่ยวกับการกำหนดขอบเขตหรือพรมแดนการปกครอง

ผลการตรวจสอบ การตีความ และบทสรุปที่แสดงในหนังสือเล่มนี้ไม่จำเป็นต้องสะท้อนถึงมุมมองของเลขาธิการสหประชาชาติ รัฐสมาชิกของสหประชาชาติ หรือคณะกรรมการบริหารธนาคารโลก

ไม่ถือว่าสิ่งใดเป็นหรือถูกมองว่าเป็นข้อจำกัด หรือยกเว้นสิทธิและความคุ้มกันของธนาคารโลก ซึ่งทั้งหมดได้รับการสงวนไว้เป็นพิเศษ

สิทธิและการอนุญาต

ผลงานนี้อยู่ภายใต้สัญญาอนุญาตครีเอทีฟคอมมอนส์ 3.0 ไอจีไอ (ซีซี โดย 3.0 ไอจีไอ)

<http://creativecommons.org/licenses/by/3.0/igo> ตามใบอนุญาตครีเอทีฟคอมมอนส์ ท่านมีอิสระที่จะทำสำเนา แจกจ่าย ส่งผ่าน และปรับปรุงงานนี้ รวมถึงเพื่อวัตถุประสงค์ทางพาณิชย์ ตามเงื่อนไขดังต่อไปนี้

การระบุแหล่งที่มา - กรุณาอ้างอิงดังต่อไปนี้: สหประชาชาติและธนาคารโลก 2018 “วิถีสู่สันติ: แนวทางครอบคลุมเพื่อป้องกันความขัดแย้งรุนแรง” บทสรุปผู้บริหาร ธนาคารโลก วอชิงตัน ดีซี. ใบอนุญาตครีเอทีฟคอมมอนส์ ซีซี โดย 3.0 ไอจีไอ

การแปล - หากท่านทำการแปลงานนี้ โปรดเพิ่มข้อจำกัดความรับผิดชอบต่อไปนี้พร้อมกับการระบุแหล่งที่มา: คำแปลนี้ไม่ได้จัดทำขึ้นโดยธนาคารโลก และไม่ถือว่าเป็นคำแปลอย่างเป็นทางการของธนาคารโลก ธนาคารโลกจะไม่รับผิดชอบต่อเนื้อหาหรือข้อผิดพลาดในการแปลนี้

การปรับปรุง - หากท่านทำการปรับปรุงงานนี้ โปรดเพิ่มข้อจำกัดความรับผิดชอบต่อไปนี้พร้อมกับการระบุแหล่งที่มา: นี่คือการปรับปรุงจากงานต้นฉบับของธนาคารโลก มุมมองและความคิดเห็นที่แสดงในการปรับปรุงเป็นความรับผิดชอบแต่เพียงผู้เดียวของผู้เขียนการปรับปรุง และไม่ได้รับการรับรองโดยธนาคารโลก

เนื้อหาของบุคคลที่สาม - ธนาคารโลกไม่จำเป็นต้องเป็นเจ้าของส่วนประกอบเนื้อหาภายในผลงานนี้ ธนาคารโลกจึงไม่รับรองว่าการใช้ส่วนประกอบที่เป็นของบุคคลที่สามใดๆ หรือส่วนที่ประกอบในผลงาน จะไม่เป็นการละเมิดสิทธิของบุคคลที่สามเหล่านั้น ความเสี่ยงของการเรียกร้องอันเป็นผลมาจากการละเมิดดังกล่าวย่อมเกิดขึ้นกับท่านเท่านั้น หากท่านมีความประสงค์ที่จะใช้ส่วนประกอบของงานอีกครั้ง เป็นความรับผิดชอบของท่านในการพิจารณาว่าจำเป็นต้องได้รับอนุญาตสำหรับการใช้งานซ้ำและขอรับสิทธิ์จากเจ้าของลิขสิทธิ์หรือไม่ ตัวอย่างของส่วนประกอบอาจรวมถึงแต่ไม่จำกัดเพียงตาราง ตัวเลข หรือภาพ

คำถามทั้งหมดเกี่ยวกับสิทธิและใบอนุญาตอาจส่งถึง เวิร์ล แบงก์ พับบลิเคชันส์, เดอะ เวิร์ล แบงก์ กรู๊ป 1818 ถนนเอช เอ็นดับเบิลยู, วอชิงตัน, ดีซี 20433, อีเมล: pubrights@worldbank.org

ออกแบบหน้าปก: ทาคาโยะ มูโรกะ เฟรเดอริกส์

บทสรุปผู้บริหาร

ในช่วงหลายปีที่ผ่านมา ความขัดแย้งอย่างรุนแรงซึ่งเพิ่มขึ้นอย่างฉับพลันได้ทิ้งร่องรอยความทุกข์ทรมานของมนุษยชาติ การพลัดถิ่น และความจำเป็นด้านมนุษยธรรมที่ไม่รู้จัก ในปี 2016 ประเทศจำนวนมากประสบกับความขัดแย้งอย่างรุนแรงยิ่งกว่าเวลาใดในรอบเกือบ 30 ปี¹ รายงานการเสียชีวิตที่เกี่ยวข้องกับการสู้รบในปี 2016 เพิ่มขึ้นสิบเท่านับจากช่วงลดลงหลังสงครามเย็นในปี 2005 และการโจมตีของผู้ก่อการร้ายและการเสียชีวิตยังเพิ่มขึ้นอย่างรวดเร็วในช่วง 10 ปีที่ผ่านมา (GTD 2017)

ความขัดแย้งรุนแรงซึ่งเพิ่มขึ้นอย่างฉับพลันนี้ ทำให้ทั้งประเทศที่มีรายได้ระดับต่ำและปานกลางอันมีสถาบันที่เข้มแข็ง ตั้งคำถามถึงข้อสันนิษฐานอันยาวนานว่า สันติภาพจะมาพร้อมกับการเจริญเติบโตของรายได้และความคาดหวังเกี่ยวกับความก้าวหน้าทางสังคม เศรษฐกิจ และการเมืองที่มั่นคงซึ่งคาดการณ์ไว้เมื่อสิ้นสุดศตวรรษที่ยี่สิบ หรือไม่ (Fearon 2010 Humphreys และ Varshney 2004 World Economic Forum 2016) หากแนวโน้มปัจจุบันยังคงมีอยู่จนถึงปี 2030 - ขอบฟ้าซึ่งกำหนดโดยประชาคมระหว่างประเทศเพื่อเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (SDGs) - มากกว่าครึ่งหนึ่งของผู้ยากไร้ในโลกจะอาศัยอยู่ในประเทศที่ได้รับผลกระทบจากการใช้ความรุนแรงในระดับสูง (OECD 2015)

ดังนั้น ดูเหมือนว่าจะเห็นประโยชน์ได้อย่างชัดเจนจากการดำเนินการป้องกัน อันที่จริงโครงสร้างเพื่อสันติภาพและความมั่นคงของโลก ผลที่ตามมาจากความมานะพยายามของสงครามโลกครั้งที่สอง มีพื้นฐานมาจากความมุ่งมั่นที่จะ "ช่วยคนรุ่นหลังให้พ้นจากภัยพิบัติสงคราม" (กฎบัตรสหประชาชาติ, คำนำ) การเปลี่ยนแปลงขอบเขตและลักษณะความขัดแย้งในปัจจุบันเป็นความท้าทายที่สำคัญต่อระบบดังกล่าว การที่ความขัดแย้งที่เกิดขึ้นในขณะนี้มักเกิดขึ้นพร้อมกันทั้งในระดับชาติและข้ามประเทศ การมีส่วนร่วมอย่างยั่งยืนและครอบคลุมจึงเป็นสิ่งจำเป็นในทุกระดับ

ความเป็นจริงนี้เร่งแรงผลักดันให้ประเทศที่มีความเสี่ยงและชุมชนระหว่างประเทศให้ความสำคัญกับการปรับปรุงความพยายามในการป้องกัน "การเกิดขึ้น การเพิ่มขึ้น การเกิดซ้ำ หรือการต่อเนื่องของความขัดแย้ง" (สมัชชาสหประชาชาติ 2016 คณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติ 2016) อย่างไรก็ตาม ในปัจจุบันการใช้จ่ายและความพยายามในการป้องกันเป็นเพียงเศษเสี้ยวของจำนวนที่ใช้ตอบสนองต่อเหตุฉุกเฉินและการฟื้นฟูบูรณะ² การเปลี่ยนจากการจัดการและการตอบสนองต่อวิกฤตการณ์ ไปสู่การป้องกันความขัดแย้งอย่างยั่งยืน ครอบคลุมและโดยร่วมกัน จะสามารถช่วยชีวิตผู้คนและลดค่าใช้จ่ายเหล่านี้ลงอย่างมาก

วิถีสู่สันติ: การวางรากฐานเพื่อความมุ่งมั่นใหม่ในเรื่องส่วนของการป้องกัน

วิถีสู่สันติ: แนวทางครอบคลุมเพื่อป้องกันความขัดแย้งรุนแรง เป็นการศึกษาร่วมกันระหว่างสหประชาชาติกับธนาคารโลก การศึกษาเกิดจากความเชื่อมั่นของทั้งสองสถาบันว่า ความสนใจของประชาคมระหว่างประเทศจำเป็นต้องได้รับการฟื้นฟูอย่างเร่งด่วนในส่วนของการป้องกัน ในขณะที่สถาบันทั้งสองได้รับการควบคุมโดยอาณัติที่ต่างกัน แต่มีพันธกิจร่วมกันในแผนปฏิบัติการเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน ภายในปี 2030 เพื่อป้องกันความขัดแย้งในส่วนของการพัฒนา

ความคืบหน้า ตามที่ระบุในสมัชชาแห่งสหประชาชาติและมติคณะมนตรีความมั่นคงในเรื่องสันติภาพที่ยั่งยืน³ และการประชุมเพิ่มเติมครั้งที่สิบแปดของสมาคมพัฒนาระหว่างประเทศของกลุ่มธนาคารโลก⁴

การศึกษานี้ตระหนักดีว่ากลุ่มธนาคารโลกและสหประชาชาติได้แยกนำข้อดีมาเปรียบเทียบกันเพื่อแสวงหาแนวทางป้องกันความขัดแย้งรุนแรง ด้วยบทบาทและความรับผิดชอบต่างกันในโครงสร้างระหว่างประเทศ ดังนั้น ในขณะที่กรอบองค์รวมเป็นสิ่งจำเป็นในการดำเนินการป้องกัน ผลการวิจัยและคำแนะนำต่าง ๆ ของการศึกษานี้ไม่ได้นำไปใช้กับทุกองค์กรในลักษณะเดียวกัน

การศึกษานี้แสวงหาวิธีการปรับปรุงกระบวนการพัฒนาในประเทศซึ่งมีผลกระทบต่อความมั่นคง การทุจริต ความยุติธรรม และความพยายามด้านสิทธิมนุษยชนเพื่อป้องกันไม่ให้ความขัดแย้งกลายเป็นความรุนแรง โดยกลุ่มผู้ชมหลักคือผู้กำหนดนโยบายระดับประเทศ และเจ้าหน้าที่ของสถาบันพหุภาคีและภูมิภาค การวิจัยพื้นฐานและการทบทวนข้อเขียน ซึ่งรวมถึง 19 กรณีศึกษา ได้จัดทำขึ้นโดยร่วมมือกับศูนย์ความคิดชั้นนำและสถาบันการศึกษา การปรึกษาหารือในระดับภูมิภาคได้ดำเนินการตลอดปี 2016 ถึง 2017 พร้อมด้วยผู้กำหนดนโยบาย สมาชิกภาคประชาสังคม ตัวแทนจากองค์กรระดับภูมิภาค องค์กรช่วยเหลือด้านการพัฒนา และผู้บริจาคในแอฟริกา เอเชีย ยุโรป ตะวันออกกลาง แอฟริกาเหนือและอเมริกาเหนือ

แปดข้อความสำคัญเพื่อการป้องกัน

ผลการวิจัยมุ่งไปที่แปดข้อความสำคัญ:

- ความขัดแย้งรุนแรงเพิ่มขึ้นหลังจากที่ได้ลดลงเป็นเวลาหลายทศวรรษ การเสียชีวิตโดยตรงจากสงคราม จำนวนประชากรพลัดถิ่น การใช้ยาทางทหาร และการก่อการร้ายเกิดขึ้นมากมายนับแต่ต้นศตวรรษที่ผ่านมา บริบทโลกที่พัฒนาอย่างรวดเร็วนำเสนอความเสี่ยงที่อยู่เหนือพรมแดนประเทศ และเพิ่มความซับซ้อนของความขัดแย้ง สิ่งนี้ทำให้ผู้บริหารนโยบายในทุกระดับ ตั้งแต่ระดับท้องถิ่นจนถึงระดับโลก ต้องให้ความร่วมมือกันยิ่งขึ้นในการนำเครื่องมือและวิธีการต่าง ๆ มาใช้อย่างมีประสิทธิภาพและส่งเสริมกัน
- ต้นทุนความขัดแย้งของมนุษย์และเศรษฐกิจที่เกิดขึ้นทั่วโลกทำให้ทุกคนที่เกี่ยวข้องต้องทำงานร่วมกันยิ่งขึ้น SDGs ควรเป็นส่วนสำคัญของแนวทางนี้ นักพัฒนาจะต้องให้การสนับสนุนแผนงานด้านการป้องกันทั้งในระดับประเทศและภูมิภาค ผ่านการมีส่วนร่วมอย่างมีเป้าหมาย ยืดหยุ่นและยั่งยืน ในทางกลับกัน วาระการป้องกันควรรวมเข้ากับนโยบายและความพยายามในการพัฒนา เนื่องจากการป้องกันเป็นการใช้จ่ายอย่างมีประสิทธิภาพ ช่วยชีวิต และปกป้องผลที่ได้จากการพัฒนา
- วิธีที่ดีที่สุดในการป้องกันไม่ให้เกิดสงครามคือทำให้มั่นใจถึงการฟื้นคืนสภาพผ่านการลงทุนด้วยการพัฒนาอย่างครอบคลุมและยั่งยืน สำหรับทุกประเทศแล้ว การแก้ปัญหาความเหลื่อมล้ำและการกีดกัน ทำให้สถาบันมีความครอบคลุมยิ่งขึ้น และสร้างความมั่นใจว่ากลยุทธ์การพัฒนาจะได้รับการแจ้งถึงความเสี่ยงและเป็นจุดศูนย์กลางป้องกันการล่มสลายของเส้นใยทางสังคมที่อาจปะทุขึ้น
- ความรับผิดชอบหลักในการดำเนินการป้องกันเป็นหน้าที่ของรัฐทั้งหลาย ผ่านทางนโยบายระดับประเทศและการกำกับดูแลระบบพหุภาคี อย่างไรก็ตาม ภูมิทัศน์ของโลกที่ขยับไปในปัจจุบัน รัฐอื่นๆ มักจะเป็นหนึ่งในผู้มีส่วน

ท่ามกลางรัฐทั้งหลาย รัฐต่างๆ จะได้รับการเรียกร้องให้ทำงานร่วมกัน พร้อมกับผู้มีบทบาทอื่นๆ เพื่อให้ประเทศของตนก้าวไปสู่วิถีแห่งสันติ

- การถูกกีดกันจากการเข้าถึงอำนาจ โอกาส บริการ และความมั่นคง สร้างพื้นที่อุดมสำหรับการระดมกลุ่มที่มีความคับแคบใจให้เข้าสู่ความรุนแรง โดยเฉพาะในพื้นที่ของรัฐซึ่งอ่อนแอในเรื่องของสมรรถนะ หรือ ความชอบธรรม หรืออยู่ในบริบทของการละเมิดสิทธิมนุษยชน การศึกษาค้นคว้านี้ชี้ให้เห็นถึงวิธีที่รัฐและผู้มีบทบาทอื่นๆ สามารถหาทางหลีกเลี่ยงความรุนแรง ผ่านทางนโยบายที่ครอบคลุมยิ่งขึ้น
- การเติบโตและการบรรเทาความยากไร้เป็นสิ่งสำคัญ แต่เพียงสิ่งเดียวจะยังไม่เพียงพอต่อการรักษาสันติภาพ การป้องกันความรุนแรงจำเป็นต้องก้าวออกจากนโยบายทางเศรษฐกิจและสังคมดั้งเดิมเมื่อมีความเสี่ยงเพิ่มหรือสูงขึ้น นอกจากนี้ ยังหมายถึงการแสวงหาแนวทางอย่างครอบคลุมผ่านการเสวนา นโยบายเศรษฐกิจมหภาคที่ปรับเปลี่ยนได้ การปฏิรูปสถาบันในส่วนหน้าที่หลักของรัฐ และนโยบายการจัดแบ่งใหม่
- การตัดสินใจอย่างครอบคลุมเป็นพื้นฐานในการรักษาสันติภาพในทุกระดับ โดยเป็นนโยบายระยะยาวเพื่อตอบสนองความต้องการทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของคนหนุ่มสาว รวมถึงองค์กร การเคลื่อนไหว และเครือข่ายต่างๆ ซึ่งเป็นตัวแทนเป็นสิ่งสำคัญ การมีส่วนร่วมอย่างมีนัยสำคัญของสตรีในทุกด้านของสันติภาพและความมั่นคงมีความสำคัญต่อประสิทธิภาพและรวมถึงกระบวนการสันติภาพ ซึ่งแสดงให้เห็นว่ามีผลกระทบโดยตรงต่อการบรรลุผลความยั่งยืนของข้อตกลง
- ควบคู่ไปกับความพยายามเสริมสร้างความสามารถของสถาบันเพื่อควบคุมความรุนแรงเมื่อเกิดขึ้น โดยทำหน้าที่เป็นระบบป้องกันเพื่อสร้างแรงจูงใจในการสร้างสันติและความร่วมมือ เพื่อให้บรรลุถึงการป้องกันอย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น จำเป็นต้องมีการจัดตั้งกลไกใหม่ที่จะช่วยให้สามารถทำงานร่วมกันสำเร็จเร็วยิ่งขึ้น ท่ามกลางเครื่องมือและวิธีการหลากหลายที่ใช้ในการป้องกัน โดยเฉพาะการเจรจาต่อรอง การไกล่เกลี่ย ความมั่นคง และการพัฒนา

การศึกษาแสดงให้เห็นว่าการป้องกันได้ผลดี หลายประเทศประสบความสำเร็จในการจัดการความขัดแย้งที่มีความเสี่ยงสูง และหลีกเลี่ยงการไปสู่ความรุนแรง ประสบการณ์เหล่านี้มอบบทเรียนในการป้องกันซึ่งสามารถประยุกต์ใช้กับบริบทอื่นๆ ไม่มีสูตรใดโดยเฉพาะ เนื่องจากแต่ละสถานการณ์มีความเฉพาะเจาะจงต่อผู้มีบทบาท สถาบันและโครงสร้างของแต่ละสังคม แต่เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นทั่วไปอาจนำมาแยกแยะด้วยประสบการณ์เหล่านี้

การศึกษานี้ยังแสดงให้เห็นว่าการป้องกันเป็นการใช้จ่ายอย่างมีประสิทธิภาพ การวิเคราะห์เพื่อการศึกษาค้นคว้านี้พบว่าระบบเพื่อการป้องกันการระเบิดของความรุนแรงจะเป็นประโยชน์ต่อเศรษฐกิจ แม้ในสถานการณ์ที่ร้ายแรงที่สุด ซึ่งการป้องกันแทบจะไม่สำเร็จ การประหยัดโดยเฉลี่ยสุทธิอยู่ที่เกือบ 5 พันล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ต่อปี ในสถานการณ์ที่ดีที่สุด การประหยัดสุทธิอยู่ที่เกือบ 70 พันล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ต่อปี (Mueller 2017)

สภาพภาพของความขัดแย้งรุนแรง

ในขณะที่ความขัดแย้งระหว่างรัฐมีค้อยเกิดขึ้น จำนวนความขัดแย้งรุนแรงภายในประเทศกลับเพิ่มขึ้นตั้งแต่ปี 2010 นอกจากนี้ สงครามที่มีความรุนแรงสูงในบางประเทศได้เพิ่มจำนวนผู้เสียชีวิตที่เกิดจากความขัดแย้งเหล่านี้ ได้รับการ

รายงานถึงจำนวนผู้เสียชีวิตที่เกี่ยวข้องกับการสู้รบเพิ่มสูงขึ้นอย่างรวดเร็ว และในปี 2014 ตัวเลขเพิ่มสูงสุดของบันทึกในรอบ 20 ปี (Allansson, Melander และThemnér 2017 Sundberg, Eck และ Kreutz 2012)

การเพิ่มจำนวนความขัดแย้งนี้เป็นการเพิ่มขึ้นอย่างฉับพลัน แต่ยังไม่ถึงกับเป็นความโน้มเอียง การสู้รบส่วนใหญ่ที่ทำให้เสียชีวิตมากที่สุดซึ่งเกิดขึ้นจากความขัดแย้งมีจำนวนน้อย สามประเทศอันตรายที่สุดในปี 2016 ได้แก่ อัฟกานิสถาน อิรัก และสาธารณรัฐอาหรับซีเรีย โดยมีผู้เสียชีวิตทั้งหมดมากกว่าร้อยละ 76 อย่างไรก็ตาม แม้ว่าการเสียชีวิตในสงครามจะลดลงอย่างมาก เนื่องจากการสู้รบลดลงในประเทศเหล่านี้ คาดว่าความขัดแย้งเหล่านี้จะยังคงยืดเยื้อและความเสี่ยงของการระเบิดครั้งใหม่ยังคงมีอยู่สูง (Dupuy et al 2017)

ความรุนแรงส่วนใหญ่ยังคงติดอยู่กับประเทศที่มีรายได้น้อย แม้กระนั้น ความขัดแย้งบางอย่างที่ร้ายแรงและซับซ้อนที่สุดในปัจจุบันเกิดขึ้นในประเทศที่มีรายได้ปานกลาง โดยเน้นย้ำความจริงที่ว่า รายได้และความมั่งคั่งไม่ได้เป็นหลักประกันสันติภาพ (Geneva Compliance Secretary 2015; OECD 2016)

กลุ่มติดอาวุธมีจำนวนเพิ่มขึ้น หลากหลาย และขยายกว้างขวางขึ้น หลายกลุ่มเหล่านี้ไม่ได้เชื่อมโยงกับรัฐ ประกอบด้วยกลุ่มผู้ประท้วง กองกำลังติดอาวุธ กลุ่มค้าอาวุธ และกลุ่มหัวรุนแรง ซึ่งอาจมีการรวมตัวกันอยู่รอบผู้มีความคับแค้นใจ กลุ่มเอกลักษณ์เฉพาะ ผู้รักอุดมการณ์ หรือกลุ่มอ้างสิทธิ์ทางเศรษฐกิจหรือการเมือง สมาชิกและพันธมิตรมีแนวโน้มที่จะพัฒนาไปตามกาลเวลา ขึ้นอยู่กับทรัพยากรหรือความเป็นผู้นำ

ความรุนแรงแพร่กระจายเกินพรมแดนประเทศ 18 จาก 47 รัฐต้นเหตุความแอ่งรุนแรงกลายเป็นระดับสากลในปี 2016⁵ สูงกว่ารายงานในปีใดๆ นับแต่สิ้นสุดสงครามโลกครั้งที่สอง ยกเว้นปี 2015 เมื่อ 20 รัฐกลายเป็นระดับสากล (UCDP 2017)

ความเสียหายอันเกิดจากความขัดแย้งเป็นสิ่งเลวร้ายอย่างยิ่ง ความตายจากสงครามบอกเล่าเรื่องราวความเสียหายที่เกิดขึ้นเพียงบางส่วนเท่านั้น พลเมืองมีความเสี่ยงยิ่งขึ้น และความรุนแรงล่าสุดที่เกิดขึ้นในพื้นที่เขตเมืองและพื้นที่สาธารณะเป้าหมาย (ICRC 2017) ระหว่างปี 2010 และปี 2016 เท่านั้น จำนวนพลเรือนเสียชีวิตจากความขัดแย้งรุนแรงเพิ่มขึ้นเป็นสองเท่า (UCDP 2017) พลเรือนเสียชีวิตมากขึ้นอันเป็นผลกระทบทางอ้อมของความขัดแย้ง เช่น ความจำเป็นทางการแพทย์ที่ไม่ตอบสนองความต้องการ ความไม่มั่นคงด้านอาหาร ที่พักอาศัยไม่เพียงพอ หรือการปนเปื้อนของน้ำ (Small Arms Survey 2011; UNESWA 2017)

ตามบันทึกผู้คนจำนวนมากถูกบีบบังคับให้พลัดถิ่นเนื่องจากความขัดแย้งรุนแรง ขณะนี้ ผู้คนประมาณ 65.6 ล้านคนถูกบังคับให้ออกจากบ้านเรือนของตนเอง โดยมีความรุนแรงเป็นแรงผลักดันหลัก (UNHCR 2017) ระหว่างปี 2005-2016 จำนวนผู้พลัดถิ่นภายในประเทศเพิ่มมากขึ้นกว่าห้าเท่า (UNDP 2016; UNHCR 2017) จำนวนผู้ลี้ภัยเพิ่มขึ้นเกือบเท่าตัวในช่วงเวลาเดียวกัน โดยส่วนใหญ่ (55%) ของผู้ลี้ภัยมาจากอัฟกานิสถาน สาธารณรัฐซูดานใต้ และซีเรีย (UNHCR 2017) มากกว่าครึ่งหนึ่งของผู้ลี้ภัยโลกเป็นเด็ก และหลายคนถูกแยกจากครอบครัว (UNHCR 2017)

ความขัดแย้งรุนแรงส่งผลกระทบต่อชายและหญิงในลักษณะที่แตกต่างกัน ในขณะที่ชายส่วนใหญ่ต้องเป็นทหารระหว่างที่มีความขัดแย้ง และมีแนวโน้มที่จะเสียชีวิตอันเป็นผลกระทบโดยตรงของความรุนแรง ในขณะที่หญิงต้องเผชิญหน้ากับความไม่มั่นคงต่อเนื้อทั้งก่อน ระหว่าง และหลังความขัดแย้ง (Crespo-Sancho 2017) ความรุนแรง

ทางเพศมีแนวโน้มที่จะสูงขึ้นทั้งขณะที่มีความขัดแย้งและภายหลัง เช่นเดียวกับการเรียกหญิงเข้าสู่การค้ามนุษย์ การเป็นทาสทางเพศ และการถูกบังคับให้แต่งงาน (Crespo-Sancho 2017; Kelly 2017; UNESCWA 2017; UN Secretary-General 2015, UN Women 2015) ในบริบทที่ไม่มีมั่นคง การเคลื่อนไหวของเด็กหญิงมักถูกจำกัดอย่างมาก จำกัดการเข้าถึงโรงเรียน การจ้างงาน และโอกาสอื่นๆ (UN Women 2015) สำหรับเด็กและเยาวชน ผลกระทบในระยะยาวจากการได้รับความรุนแรงและความทุกข์ยากในชีวิตประจำวันในบริบทที่มีความรุนแรงสูงเกี่ยวข้องกับลำดับของความเสียหาย (Miller and Rasmussen 2010) รวมถึงความเสี่ยงที่เพิ่มขึ้นของการกระทำผิดรุนแรง หรือการเป็นเหยื่อความรุนแรงในชีวิตภายหลัง การบาดเจ็บทางจิตวิทยา และผลเสียต่อพัฒนาการด้านความรู้ความเข้าใจและสังคม (Betancourt et al. 2012; Blattman 2006; Huesmann and Kirwil 2007; Leckman, Panter-Brick และ Salah 2014; Shonkoff and Garner 2012)

ความเสียหายที่เกี่ยวข้องกับการสูญเสียทางเศรษฐกิจที่เกิดจากความขัดแย้ง ก่อให้เกิดความตึงเครียดรุนแรงต่อความสามารถของรัฐ รายได้ต่อหัวของอัฟกานิสถานยังคงอยู่ในระดับเดียวกับปี 1970 อันเป็นผลจากสงครามต่อเนื่อง และรายได้ต่อหัวของโซมาเลียลดลงมากกว่า 40 เปอร์เซ็นต์ในช่วงเดียวกัน (Mueller and Tobias 2016) ผลกระทบดังกล่าวอาจแพร่กระจายไปยังประเทศต่างๆ ในภูมิภาค โดยเฉพาะประเทศที่มีอาณาเขตติดกับความขัดแย้งรุนแรงสูงจะประสบกับการลดลงร้อยละ 1.4 ต่อปีของผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศ (GDP) และมีอัตราการเงินเฟ้อเพิ่มขึ้น 1.7 จุด (Rother et al. 2016)

ความจำเป็นของการป้องกันในโลกซึ่งต้องพึ่งพากัน

ลักษณะของความขัดแย้งรุนแรงมิได้เปลี่ยนแปลงโดยเอกเทศ การเพิ่มขึ้นของความขัดแย้งรุนแรงเกิดขึ้นในบริบทของโลกที่ความสมดุลของอำนาจทางภูมิรัฐศาสตร์อยู่ในกระแสและผลักดันให้มีการกำกับดูแลที่ครอบคลุมยิ่งขึ้น นำมาซึ่งความเสี่ยงและความต้องการใหม่ๆ สงครามตัวแทนไม่ได้เป็นขอบเขตพิเศษของอำนาจยิ่งใหญ่แบบดั้งเดิมอีกต่อไป ในขณะเดียวกัน สังคมจำนวนมากได้ใช้รูปแบบการปกครองที่ครอบคลุมยิ่งขึ้นทางการเมือง เศรษฐกิจ และวัฒนธรรม ซึ่งเติบโตขึ้นอย่างรวดเร็วในช่วง 30 ปีที่ผ่านมา ในขณะที่การเปลี่ยนแปลงเกิดขึ้นอย่างสงบในหลายประเทศ หากไม่ได้รับการจัดการอย่างระมัดระวัง - อาจสร้างพื้นที่สำหรับการต่อสู้และความขัดแย้งให้เกิดขึ้น

ในขณะเดียวกัน แนวโน้มของโลกที่กำลังเติบโตอย่างรวดเร็วส่งผลต่อวิถีชีวิตของผู้คน ความเป็นไปและปฏิสัมพันธ์ในสังคม ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (ICT) แสดงถึงโอกาสที่ดีสำหรับนวัตกรรม การเติบโตและการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นอย่างอิสระ อย่างไรก็ตาม สิ่งที่อยู่ข้างๆ โอกาสคือความเสี่ยง ประโยชน์และการเข้าถึง ICT มิได้เป็นของทุกคน และสิ่งที่เรียกว่า "การแบ่งแยกทางดิจิทัล" ซึ่งคุกคามโดยการขยายช่องว่างระหว่างประเทศที่มีรายได้สูงและต่ำ เทคโนโลยีใหม่ๆ และระบบอัตโนมัติกำลังเปลี่ยนแปลงอุตสาหกรรมอย่างรวดเร็ว ส่งผลต่อการลดความต้องการแรงงานที่ไม่มีทักษะหรือแรงงานที่มีฝีมือระดับกลางในอุตสาหกรรม การเชื่อมต่อกันยังทำให้การก่ออาชญากรรมข้ามชาติเติบโตขึ้น ยังผลให้การถ่ายทอดความคิดที่รุนแรงทำได้อย่างรวดเร็ว และทำให้เศรษฐกิจอ่อนแอต่ออาชญากรรมในโลกไซเบอร์

การเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศเป็นความท้าทายใหม่เช่นกัน โดยเฉพาะประเทศและชุมชนที่ยากจนและอ่อนแอ (Nordas and Gleditsch 2007) ด้วยการผลิตเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศไม่ได้ก่อให้เกิดความขัดแย้งรุนแรง แต่

ได้สร้างความตึงเครียดที่สำคัญ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับสถานการณ์เปราะบางซึ่งรัฐบาลมีวิธีการจำกัดในการช่วยให้ประชากรสามารถปรับตัวได้ ความเสี่ยงที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศอาจรวมเข้ากับความเสี่ยงของความรุนแรงซึ่งทวีขึ้นเรื่อยๆ ผ่านทางปัจจัยต่างๆ เช่น ความไม่มั่นคงด้านอาหาร ความตกต่ำทางเศรษฐกิจ และการย้ายถิ่น (Marc, Verjee, Mogaka 2015; Schleussner et al. 2016)

ภูมิทัศน์ในโลกสมัยใหม่นี้ทำให้เห็นลักษณะที่สำคัญของการเปลี่ยนแปลงทางด้านประชากรศาสตร์ ซึ่งอาจก่อให้เกิดความตึงเครียดใหม่ๆ เช่นเดียวกับโอกาสสำหรับระบบของประเทศและโลก ด้วยการมีเยาวชนจำนวนมากในโลกยิ่งกว่าช่วงเวลาใดๆ ในประวัติศาสตร์ - 1.8 พันล้านคนมีอายุระหว่าง 10 ถึง 24 ปี - และคนหนุ่มสาวส่วนใหญ่อาศัยอยู่ในประเทศที่มีรายได้ต่ำ หลายคนได้รับผลกระทบจากความขัดแย้ง (UN DESA 2015) ในแอฟริกา 60 เปอร์เซ็นต์ของประชากรที่มีอายุต่ำกว่า 25 ปี (UN DESA 2015) การควบคุมศักยภาพของประชากรหนุ่มสาวที่กำลังเจริญเติบโตเป็นความท้าทายที่สำคัญ นอกจากนี้ การเติบโตของประชากรในขณะที่มีแรงขับเคลื่อนทางบวกต่อเศรษฐกิจ ยังทำให้เกิดแรงกดดันต่อตลาดแรงงาน ซึ่งจะต้องดูดซับแรงงานใหม่ประมาณ 600 ล้านคนเข้าสู่ตลาดแรงงานในอีก 10 ปีข้างหน้า (ILO 2016)

การเปลี่ยนแปลงทางด้านประชากรศาสตร์เหล่านี้จะเกิดขึ้นกับฉากหลังของการเติบโตทางเศรษฐกิจโลกที่ช้าและไม่สม่ำเสมอ มูลค่าการค้าโลก การส่งออกสินค้า และบริการการค้าเชิงพาณิชย์ทั้งหมด มีการเติบโตอย่างมากตลอดระยะเวลา 70 ปีที่ผ่านมา นำมาซึ่งสันติภาพที่มั่นคงอันเป็นผลพวงมาจากสงครามโลกครั้งที่สอง อย่างไรก็ตาม การเติบโตทางการค้าได้รับการตั้งข้อสังเกตในช่วงหลายปีที่ผ่านมา โดยการชะลอตัวและช่วงเวลาที่ยืดเยื้อซึ่งมีการปรับตัวเพียงเล็กน้อยตั้งแต่วิกฤตการเงินโลกปี 2007 ในปี 2016 การเจริญเติบโตทางการค้าลดลงติดต่อกันเป็นปีที่ 5 ต่ำกว่า 3% ในขณะเดียวกัน การลงทุนโดยตรงจากต่างประเทศลดลงเช่นเดียวกัน ส่งผลกระทบต่อ การเติบโตและผลผลิต (Hale and Xu 2016) แนวโน้มเหล่านี้ไม่ส่งผลโดยตรงต่อความขัดแย้งรุนแรง แต่ได้เพิ่มความตึงเครียดต่อระบบและผู้คน และเพิ่มแนวโน้มให้กับกลุ่มที่ระดมกำลังเพื่อรับรู้ความคับแค้น

เส้นทางสำหรับกรอบการทำงานเพื่อสันติภาพ

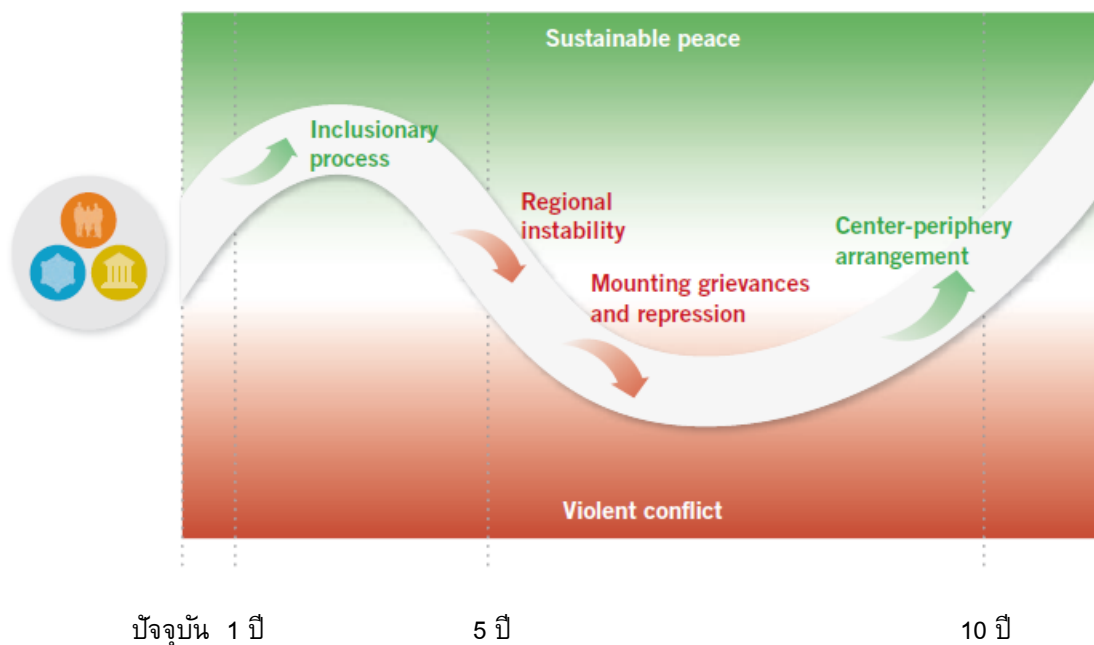
การป้องกันคือการสร้างแรงจูงใจเพื่อให้ผู้มีบทบาทเลือกดำเนินการเพื่อแก้ไขความขัดแย้งโดยปราศจากความรุนแรง ผลสำคัญที่ตามมาคือแนวทางที่ครอบคลุมเพื่อการป้องกัน ซึ่งควรตระหนักและสามารถรับมือข้อเรียกร้องของกลุ่มผู้คับแค้นได้ตั้งแต่เริ่มแรก ความรุนแรงเป็นเส้นทางที่ต้องอาศัยการพึ่งพากันเป็นอย่างมาก: เมื่อมีการใช้แล้ว การจูงใจและระบบจะเริ่มหันมาให้ความสำคัญกับตนเองในรูปแบบที่ยังคงรักษาความรุนแรงต่อไป การป้องกันที่มีประสิทธิภาพต้องกระทำก่อนที่ความคับแค้นใจจะหนักหน่วงยิ่งขึ้น และการคุกคามของความรุนแรงจะทำให้ทางเลือกที่มีอยู่สำหรับผู้นำและชนชั้นสูงลดลง ซึ่งเข้าใจว่าเป็นกลุ่มที่มีอำนาจหรือมีอิทธิพลในสังคม

ความสามารถในการจัดการความขัดแย้งในเชิงสร้างสรรค์ของสังคมได้รับการทดสอบอย่างต่อเนื่องด้วยความเสี่ยงที่ผลักดันให้เกิดความรุนแรง และโอกาสที่จะก้าวไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนและสันติ เพื่อช่วยให้เห็นภาพความเสี่ยงและโอกาสที่เกิดขึ้นภายในสังคม หนังสือเล่มนี้จะเสนอแนะ "วิถี" สำหรับเส้นทางที่ทุกสังคมควรหล่อหลอมผ่านการปฏิสัมพันธ์ไดนามิกอย่างต่อเนื่องของผู้มีบทบาท สถาบัน และปัจจัยด้านโครงสร้างตามช่วงเวลา ดังรูป ES.1 แสดงให้เห็นว่าสังคมเผชิญกับมิติหลากหลาย ระดับความเสี่ยง และโอกาสต่างๆ ที่มีผลต่อวิถีของตน

การสร้างวิถีจะช่วยในการกำหนดมุมมองชั่วคราวสำหรับการป้องกัน พฤติกรรมของผู้มีบทบาทภายในประเทศจะได้รับการปรับให้เข้ากับเหตุการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป และการตัดสินใจของผู้มีบทบาทอื่นๆ การปฏิรูปสถาบันเพื่อรักษาสันติภาพและการแก้ปัญหาปัจจัยโครงสร้างที่รองรับความคับแค้นใจอาจใช้เวลานานกว่านี้ มุมมองชั่วคราวมีความสำคัญสำหรับการดำเนินการระหว่างประเทศ ตัวอย่างเช่น ผู้มีบทบาทด้านการพัฒนามีแนวโน้มที่จะลดการมีส่วนร่วมหรือถอนตัวออกไปเมื่อความเสี่ยงเพิ่มขึ้น ผู้มีบทบาททางการเมืองมีแนวโน้มที่จะมีส่วนร่วมเฉพาะเมื่อความเสี่ยงจากการใช้ความรุนแรงสูงหรือมีความรุนแรงอยู่แล้ว ดังนั้น การดำเนินการอย่างยั่งยืนเพื่อสนับสนุนการป้องกันความรุนแรงจึงเป็นสิ่งจำเป็นซึ่งพึงนำไปปฏิบัติทางนโยบายและโครงการ

ภาพ ES.1 วิถีระหว่างสันติภาพที่ยั่งยืนและความขัดแย้งรุนแรง

สังคมสร้างวิถีเฉพาะตัว เมื่อมีการเจรจาต่อรองกดดันการต่อสู้ที่ผลักดันไปสู่ความขัดแย้งรุนแรงและสันติภาพที่ยั่งยืน ภาพแสดงให้เห็นว่าแรงที่แตกต่างกันสามารถส่งผลต่อทิศทางของเส้นทางได้อย่างไร

ทำไมผู้คนจึงต่อสู้กัน: ความไม่เสมอภาค การกีดกัน และความอยุติธรรม

บางส่วนของความรุนแรงซึ่งมีความเสี่ยงที่สุดในทุกวันนี้ เกิดจากการชุมนุมการรับรู้ในส่วนของ การกีดกัน และความอยุติธรรม ซึ่งหยั่งรากลึกในความไม่เท่าเทียมข้ามกลุ่มต่างๆ (Collier and Hoeffler 2004; Cramer 2003; Fearon and Laitin 2003; Lichbach 1989; Østby 2013) เมื่อกลุ่มที่มีความคับแค้นใจกำหนดโทษต่อผู้อื่นหรือต่อรัฐสำหรับสิ่งที่พวกเขารับรู้ทางเศรษฐกิจ การเมือง หรือการกีดกันของสังคม ต่อจากนั้น อารมณ์ ความทรงจำสะสม ความผิดหวังที่มีได้เป็นไปตามที่คาดหวัง และการปลุกกระตมที่เร้ากลุ่มไปสู่ความรุนแรง ทุกอย่างอาจมีบทบาทสำคัญในการโหมสู่ความรุนแรง (Cederman Wimmer, and Min 2010; Justino 2017; Nygard et al. 2017; Sargsyan 2017)

ผู้คนเข้ามารวมตัวกันในกลุ่มทางสังคมด้วยเหตุผลส่วนตัวและวัตถุประสงค์หลายประการ พวกเขาอาจแบ่งปันความรู้สึก ประวัติความเป็นมา ความอับอายอดสู ความรู้สึกผิดหวัง หรืออัตลักษณ์ ที่กระตุ้นให้กระทำการร่วมกันใน

รูปแบบ เวลา และสถานการณ์ที่ต่างกัน การรับรู้ถึงความไม่เท่าเทียมกันระหว่างกลุ่มมักมีความสำคัญในแง่ของการชุมนุมมากกว่าการวัดความไม่เท่าเทียมและการกีดกัน (Rustad 2016; Stewart 2000, 2002, 2009) รูปแบบการกีดกันนี้รวมถึงความไม่เสมอภาคในการกระจาย และการเข้าถึงโอกาสทางการเมืองและอำนาจระหว่างกลุ่ม รวมทั้งการเข้าถึงสาขาบริหาร ตำรวจและทหาร การกีดกันทางการเมืองทำให้ผู้นำกลุ่มมีแรงจูงใจในการระดมพลเพื่อบังคับ (หรือเจรจาต่อรอง) ให้มีการเปลี่ยนแปลง

การกีดกันที่บังคับโดยการปราบปรามของรัฐ ก่อให้เกิดความเสียหายร้ายแรงของความขัดแย้งรุนแรง (Bakker, Hill, and Moore 2016; Piazza 2017; Stewart 2002) ประเทศที่รัฐบาลละเมิดสิทธิมนุษยชน โดยเฉพาะอย่างยิ่งสิทธิต่อร่างกายโดยรวม ด้วยการทรมาน การบังคับให้ไม่ปรากฏตัว การถูกจองจำทางการเมือง และการสังหารนอกกระบวนการยุติธรรม มีความเสี่ยงสูงขึ้นเมื่อมีความขัดแย้งรุนแรง (Cingranelli et al. 2017) ในบริบทเหล่านี้ การกีดกันสร้างแรงจูงใจสำหรับความรุนแรง โดยการเสริมสร้างการรับรู้ว่ามีทางเลือกอื่นใดที่ใช้ได้เพื่อแสดงออกถึงความคับแค้นใจและความผิดหวัง

สังคมที่ให้โอกาสการมีส่วนร่วมมากขึ้นแก่เยาวชนในขอบเขตทางการเมืองและเศรษฐกิจ และจัดหาเส้นทางสำหรับการเคลื่อนไหวทางสังคมสำหรับเยาวชนมักประสบความรุนแรงน้อยลง (Idris 2016; Paasonen and Urdal 2016) ด้วยการเพิ่มขึ้นของจำนวนเยาวชนทั่วโลก ความสามารถในการควบคุมพลังงานและศักยภาพของเยาวชนถือเป็นโอกาสอันดีสำหรับ "การนำอัตลักษณ์กลุ่มประชากรเป็นตัวตั้ง" ตามมติคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติปี 2558 (UN Security Council 2015)

ในทำนองเดียวกัน การศึกษาข้ามประเทศพบหลักฐานที่แสดงว่า ความไม่เท่าเทียมทางเพศและความรุนแรงทางเพศมีอยู่ระดับสูงในสังคมที่มีความเสี่ยงต่อการเกิดสงครามกลางเมือง และสงครามระหว่างรัฐ และการใช้รูปแบบที่รุนแรงยิ่งขึ้นของความรุนแรงในความขัดแย้ง (Caprioli et al. 2007; GIWPS and PRIO 2017; Hudson et al. 2009; Kelly 2017) การเปลี่ยนแปลงสถานะหรือความอ่อนแอของสตรี เช่น การเพิ่มความรุนแรงในครอบครัวหรือการลดการเข้าโรงเรียนของเด็กหญิง มักถูกมองว่าเป็นการเตือนถึงความไม่มั่นคงทางสังคมและการเมือง (Hudson et al. 2012) การป้องกันความขัดแย้งรุนแรงต้องมุ่งเน้นไปที่ประสบการณ์ของสตรีและมาตรการ เพื่อให้มั่นใจว่าสตรีมีส่วนร่วมในชีวิตทางการเมือง สังคม และเศรษฐกิจ หลักฐานบางอย่างแสดงให้เห็นว่า เมื่อสตรีมีบทบาทเป็นผู้นำและสามารถมีส่วนร่วมอย่างมีความหมายในการเจรจาสันติภาพ ข้อตกลงที่เกิดขึ้นมีแนวโน้มที่จะยาวนานขึ้น และมีความพึงพอใจกับผลลัพธ์มากขึ้น (O'Reilly, O'Súilleabháin and Paffenholz 2015; Paffenholz et al. 2017; Stone 2015; UN Women 2015)

คนเราต่อสู้เพื่ออะไร: สังเวียนแห่งการต่อสู้

ความไม่เท่าเทียมและการกีดกันแสดงให้เห็นอย่างเด่นชัดที่สุดในประเด็นเกี่ยวกับนโยบายที่เกี่ยวข้องกับการเข้าถึงอำนาจทางการเมืองและการกำกับดูแล ที่ดิน น้ำ และแหล่งทรัพยากร การส่งมอบบริการพื้นฐาน ความยุติธรรมและความมั่นคง ในสถานที่ซึ่งการดำรงชีวิตและความเป็นอยู่ที่ดีได้รับการกำหนดและปกป้อง ตามตัวอักษรแล้ว การเข้าถึงพื้นที่เหล่านี้ อาจกลายเป็นเรื่องของความเป็นหรือความตาย สังเวียนสะท้อนให้เห็นถึงความสมดุลของอำนาจในสังคมที่กว้างขึ้น ดังนั้น พวกเขากำลังต่อสู้กันอย่างสูง และมักจะต่อต้านการปฏิรูป

เนิ่นนานมาแล้ว การต่อสู้เพื่ออำนาจเป็นแหล่งที่มาของความขัดแย้ง ความสมมูลและความไม่สมมูลของอำนาจอาจทำให้สังคมเสี่ยงต่อความรุนแรงได้ ประสบการณ์แสดงให้เห็นว่าข้อตกลงการแบ่งอำนาจแบบครอบคลุมและเป็นตัวแทน จะช่วยลดความเสี่ยงจากความขัดแย้งรุนแรง การกระจายอำนาจ การถ่ายโอนอำนาจ หรือการอนุญาตให้มีการปกครองตนเองสำหรับภูมิภาคหรือกลุ่มย่อย อาจช่วยรองรับความหลากหลายและลดความเสี่ยงจากความรุนแรงในระดับประเทศได้

แหล่งทรัพยากร เช่น ที่ดิน น้ำ และสสาร เป็นแหล่งกำเนิดความขัดแย้งดั้งเดิม ผลกระทบจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ การเติบโตของประชากรและทำให้กลายเป็นเมืองใหญ่ ได้ทวีความรุนแรงของความเสี่ยงเหล่านี้ ข้อพิพาทเกี่ยวกับทรัพยากรนำไปสู่ความขัดแย้งรุนแรงและความไม่แน่นอนทั่วโลก การปรับปรุงการแบ่งปันทรัพยากรและผลประโยชน์ที่ได้รับ รวมทั้งการเสริมสร้างกลไกการแก้ไขปัญหาความขัดแย้งในท้องถิ่นเป็นประเด็นมุ่งเน้นที่สำคัญ

การส่งมอบบริการไม่มีความสัมพันธ์โดยตรงกับความรุนแรง แต่ส่งผลต่อความชอบธรรมและความสามารถของรัฐในการไกล่เกลี่ยความขัดแย้ง (Brinkerhoff, Wetterberg, and Dunn 2012; Sacks and Larizza 2012; Stel and Ndayiragije 2014) วิธีการส่งมอบบริการ ความครอบคลุม และการรับรู้ความเป็นธรรมในการส่งมอบบริการเป็นเรื่องที่มีความสำคัญเท่าเทียมกับ - หรือบางทีอาจจะสูงกว่า - คุณภาพของบริการที่ส่งมอบ (Sturge et al. 2017)

สถาบันความมั่นคงและความยุติธรรมที่ปฏิบัติงานอย่างเป็นธรรมและสอดคล้องกับหลักนิติธรรมมีความสำคัญต่อการป้องกันความรุนแรงและสันติภาพที่ยั่งยืน ความรับผิดชอบของกองกำลังรักษาความปลอดภัยต่อพลเมือง วิธีการรักษาชุมชนให้เข้มแข็ง และการปรับปรุงประสิทธิภาพกลไกการแก้ไข มักจะอยู่ในคำตอบที่จำเป็น

สิ่งใดที่ได้ผล: วิธีการที่ประเทศใช้จัดการกับการต่อสู้และป้องกันความขัดแย้งรุนแรง

การศึกษาอธิบายประสบการณ์ผู้มีบทบาทของประเทศในการร่างกรอบการทำงานเพื่อสันติภาพในสามประเด็นสำคัญ: การสร้างแรงจูงใจของผู้มีบทบาทเพื่อสันติ การปฏิรูปสถาบันเพื่อส่งเสริม รวมทั้งและการแก้ไขปัจจัยโครงสร้างที่นำไปสู่ความคับแค้นใจ จากกรณีศึกษาที่ได้รับการวิเคราะห์สำหรับรายงานฉบับนี้ รูปแบบทั่วไปที่เกิดขึ้นแม้ว่าจะไม่มีข้อกำหนดเฉพาะก็ตาม โดยรวมแล้ว การศึกษาชี้ให้เห็นว่าการป้องกันที่มีประสิทธิภาพ คือความพยายามร่วมกันภายในประเทศ โดยการสร้างจากจุดแข็งที่มีอยู่ และด้วยการสนับสนุนจากนานาชาติและภูมิภาค⁶

จากการตรวจสอบ สภาวะที่ลำบากสำหรับทุกประเทศคือ แรงจูงใจต่อความรุนแรงมักจะเป็นสิ่งที่แน่นอนและเฉพาะเจาะจงต่อบุคคลหรือกลุ่ม ในขณะที่แรงจูงใจเพื่อสันติภาพมักจะไม่แน่นอนและกระจัดกระจาย (World Bank 2017) เพื่อสร้างแรงจูงใจ รัฐบาลใช้ประโยชน์จากช่วงเวลาแห่งการเปลี่ยนแปลงเพื่อแนะนำการปฏิรูประยะยาวหรือการลงทุนที่มีเป้าหมายไปยังปัจจัยโครงสร้าง ในขณะที่ใช้ความคิดริเริ่มในทันทีเพื่อสร้างความเชื่อมั่นต่อพันธกิจในกระบวนการที่ครอบคลุมยิ่งขึ้น

กรณีที่ประสบความสำเร็จมากกว่าจะใช้การประสานความร่วมมือของผู้มีบทบาทภายในประเทศซึ่งมีอิทธิพลต่อแรงจูงใจในการสร้างสันติภาพ นำไปสู่ข้อได้เปรียบเชิงประชาสังคม รวมทั้งกลุ่มสตรี ชุมชนผู้มีศรัทธา และภาคเอกชน เพื่อจัดการกับความตึงเครียด ความเป็นผู้นำที่เด็ดเดี่ยวเป็นแรงจูงใจในการประท้วงอย่างสันติ แต่สำคัญไม่

น้อยกว่าการชุมนุมปลุกระดมและการเรียกร้องให้ปฏิบัติตามบรรทัดฐานและคุณค่าที่สนับสนุนการแก้ปัญหาอย่างสันติ (World Bank 2011)⁷

อย่างไรก็ตาม ก่อนหน้าหรือภายหลังความรุนแรง ประเทศที่ได้พบวิธีสู้สันติอย่างยั่งยืน ได้แก้ไขปัญหากระบวนการปฏิรูปสถาบันที่ยุ่งเหยิงและขัดแย้งแล้ว การขยายการเข้าถึงพื้นที่การต่อสู้เป็นกุญแจหลักสู่การเป็นตัวแทนและการบรรเทาความคับแค้นใจที่เกี่ยวข้องกับการกีดกัน บ่อยครั้งช่วงเวลาแห่งการเปลี่ยนแปลงอันนำไปสู่สันติภาพที่ยั่งยืนขึ้นอยู่กับ การเปลี่ยนแปลงจากคำตอบที่นำหน้าด้วยความมั่นคง ไปสู่แนวทางที่กว้างขึ้น ซึ่งได้ระดมกำลังจากหลายภาคส่วนเพื่อสนับสนุนการปฏิรูปสถาบัน

ควบคู่ไปกับการปฏิรูปสถาบัน ในหลายกรณี การลงทุนของรัฐบาลในการแก้ไขปัจจัยด้านโครงสร้าง การเปิดตัวโครงการที่มุ่งไปยังความคับแค้นใจทางเศรษฐกิจและสังคม การจัดสรรทรัพยากรใหม่ และการแก้ไขปัญหาการทารุณกรรมในอดีต แม้ในขณะที่ความรุนแรงเกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง

จากประสบการณ์เหล่านี้ ความท้าทายยิ่งใหญ่ที่สุดมิได้ขึ้นอยู่กับ การเข้าถึงความรู้สึกเท่าไร แต่ในกระบวนการโต้เถียงเพื่อการระบุและจัดลำดับความสำคัญของความเสี่ยง สาเหตุส่วนหนึ่งของปัญหาคือ ความรุนแรงได้จำกัดตัวเลือกสำหรับการตัดสินใจในเชิงคาดการณ์ที่จำเป็นในการลงทุนในลักษณะของสถาบันหรือโครงสร้างเพื่อสันติภาพที่ยั่งยืน ความขัดแย้งไม่ได้นำมาซึ่งทรัพยากรลาภลอย กลับแทนที่ด้วยการเคลื่อนไหวและสนับสนุนการปฏิบัติงานของตำรวจ ทหาร หรือการดำเนินการเพื่อความมั่นคง ซึ่งสิ้นเปลืองงบประมาณของประเทศ ยิ่งกว่านั้น ปฏิบัติการเพื่อป้องกันยังไม่เป็นที่นิยมมากนัก เนื่องจากนิยามมาตรการความมั่นคงที่มองเห็นได้และเป็นรูปธรรมในระยะยาว ซึ่งเป็นคำตอบที่มีความซับซ้อนยิ่งกว่าเมื่อกล่าวถึงสาเหตุของความรุนแรง

ในกระบวนการเหล่านี้ การตั้งถิ่นฐานทางการเมืองอย่างเป็นทางการ หรืออย่างน้อยการตั้งถิ่นฐานอย่างยั่งยืนเป็นสิ่งสำคัญ แต่เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นยาก ในบางกรณี การตั้งถิ่นฐานทางการเมืองได้ถูกนำมาใช้เพื่อแก้ไขปัญหาเฉพาะด้านของความขัดแย้ง ในขณะที่สาเหตุพื้นฐานถูกกำหนดเป้าหมายอย่างครอบคลุมยิ่งขึ้นผ่านการดำเนินการของรัฐบาล อีกนัยหนึ่งคือ การตั้งถิ่นฐานทางการเมืองไม่ได้ใช้เป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการป้องกันเลย

ระบบของโลกเพื่อป้องกันสถานการณ์ตึงเครียด

นับแต่สิ้นสุดสงครามเย็น มีความพยายามอย่างยิ่งยวดในการปรับใช้โครงสร้างพหุภาคีเพื่อป้องกันความขัดแย้งและการสร้างสันติภาพหลังความขัดแย้ง โดยพยายามปรับตัวให้เข้ากับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไปอย่างรวดเร็ว ทั้งในพื้นที่และทั่วโลก แม้จะมีความท้าทายมากมาย แต่มีความสำเร็จที่ชัดเจน

ในระดับของระบบ มีกรอบกฎหมายและกฎเกณฑ์ระหว่างประเทศครอบคลุมอยู่ เพื่อควบคุมเครื่องมือและการทำสงคราม การปกป้องสิทธิมนุษยชน การแก้ไขปัญหาภัยคุกคามทั่วโลก รวมถึงการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ การก่อการร้าย และเครือข่ายอาชญากรรมข้ามชาติ และส่งเสริมแนวทางการพัฒนาที่ครอบคลุม (SDGs)

การดำเนินงานของสหประชาชาติและองค์กรในระดับภูมิภาค เช่น สหภาพแอฟริกาและสหภาพยุโรป ได้มอบเวทีระดับโลกและระดับภูมิภาคเพื่อประสานการตอบสนองระหว่างประเทศต่อการคุกคามสันติภาพและความมั่นคง

ผลที่ได้คือเครื่องมือสำคัญ - รวมถึงการทูตเชิงป้องกัน การลงโทษ และการรักษาสันติภาพ - อันเป็นเครื่องมือซึ่งพิสูจน์แล้วว่าประโยชน์ในการป้องกันความขัดแย้ง การไกล่เกลี่ยเพื่อการหยุดยิง และข้อตกลงเพื่อสันติภาพ ตลอดจนการสนับสนุนการฟื้นฟูหลังความขัดแย้งและกระบวนการเปลี่ยนแปลง

เนื่องจากความขัดแย้งค่อยๆ สะสมและสร้างความยุ่งยากแก่สถาบันแกนหลักของรัฐ นานาชาติและภูมิภาค จึงริเริ่มเปลี่ยนแปลงสิ่งเหล่านี้ร่วมกัน ด้วยการประสานความร่วมมือยิ่งขึ้น และด้วยการรวบรวมทรัพยากรระหว่างการพัฒนาความร่วมมือทางการทูตและความมั่นคง ขณะที่วิวัฒนาการได้รับการยอมรับ พร้อมกับความขัดแย้งที่กระจายซับซ้อน และมีความเป็นสากลมากขึ้น เครื่องมือเหล่านี้ได้รับการทำทลายอย่างหนักจากการเกิดขึ้นของผู้มีบทบาทไม่สังกัดรัฐ อุดมการณ์ที่ขัดต่อกฎหมายมนุษยธรรมระหว่างประเทศ และการเพิ่มขึ้นของการสนับสนุนสงครามตัวแทน ข้อสรุปเหล่านี้เพิ่มความจำเป็นที่จะต้องมุ่งเน้นไปที่ปัจจัยความเสี่ยงภายนอกซึ่งก่อให้เกิดความรุนแรง และสนับสนุนประเทศทั้งหลายให้แก้ไขวิกฤติของตนเอง

การสร้างแนวทางครอบคลุมเพื่อการป้องกัน

การป้องกันเป็นกระบวนการระยะยาวในการเสริมสร้างและขับเคลื่อนวิถีสันติของสังคม การศึกษานี้รวบรวมหลักฐานมากมาย ซึ่งแสดงว่าการป้องกันเรียกร้อง ความยั่งยืน ความครอบคลุม ความสนใจ และการดำเนินงานที่กำหนดเป้าหมาย การเปลี่ยนแปลงอย่างลึกซึ้งในลักษณะที่ผู้มีบทบาทระดับชาติ ภูมิภาค และนานาชาติ จะดำเนินการและให้ความร่วมมือต่อกัน เพื่อให้ความเสี่ยงของความขัดแย้งรุนแรงได้รับการระบุและแก้ไขก่อนที่จะกลายเป็นวิกฤติ อย่างไรก็ตาม ปัจจุบันมีการสร้างแรงจูงใจไม่มากนักสำหรับการประสาน การทำงานร่วมกันและความร่วมมือนี้ แทนที่จะดำเนินการเชิงป้องกัน กลับมุ่งเน้นไปที่การแก้ไขวิกฤติที่เกิดขึ้นมากกว่าการแก้ไขความเสี่ยงพื้นฐาน แม้ว่าทางออกของความเสียหายพื้นฐานจะมีอยู่แล้วก็ตาม

วิถีสันติ เน้นหลักการป้องกันสามประการ

- การป้องกันต้องยั่งยืนในช่วงเวลาที่จำเป็นเพื่อแก้ไขปัญหาด้านโครงสร้างอย่างครอบคลุม การเสริมสร้างความเข้มแข็งแก่สถาบัน และปรับแรงจูงใจแก่ผู้มีบทบาทเพื่อจัดการกับความขัดแย้งโดยไม่ใช้ความรุนแรง เป็นเรื่องง่าย แต่ไม่ถูกต้อง ที่จะมองการป้องกันเป็นการแลกเปลี่ยนระยะสั้นและระยะยาว ผลลัพธ์ที่ยั่งยืนต้องการการลงทุนที่ยั่งยืนในทุกสภาพแวดล้อมที่มีความเสี่ยง ในขณะที่การลงทุนด้านการพัฒนาควรรวมเข้ากับยุทธศาสตร์ที่ครอบคลุมด้วยการดำเนินงานที่เป็นไปได้ทางการเมืองในระยะสั้นและระยะปานกลาง ความจำเป็นเพื่อความยั่งยืนต้องใช้ความพยายามและทรัพยากรที่สมดุลเพื่อให้การดำเนินงานดังกล่าวไม่ให้เกิดเฉพาะการจัดการกับวิกฤตเท่านั้น
- การป้องกันจะต้องครอบคลุมและสร้างความร่วมมือในวงกว้างในแต่ละกลุ่มเพื่อระบุและแก้ไขความคับแค้นใจที่ก่อให้เกิดความรุนแรง บ่อยครั้งการดำเนินงานเชิงป้องกันมุ่งเน้นไปที่ความต้องการของผู้มีบทบาทควบคุมวิธีการความรุนแรงและตำแหน่งของอำนาจ ในความขัดแย้งที่ซับซ้อน กระจัดกระจาย และยืดเยื้อ แนวทางที่ครอบคลุมในการป้องกัน ใต้ใส่ความเข้าใจถึงความคับแค้นใจ และหน่วยงานกลางการอันเป็นความร่วมมือระดับชาติและนานาชาติ โดยตระหนักถึงความสำคัญของการทำความเข้าใจกับผู้คนและชุมชน ความ

ไว้วางใจต่อสถาบัน ความเชื่อมั่นในอนาคต การรับรู้ความเสี่ยง และประสบการณ์ของการกีดกันและความอยุติธรรม

- การป้องกันต้องเป็นเชิงรุกและตรงเป้าหมายรูปแบบการกีดกันและจุดอ่อนของสถาบันที่เพิ่มความเสี่ยง การป้องกันที่ประสบความสำเร็จจะขึ้นอยู่กับกรกระทำที่เป็นประโยชน์และตรงเป้าหมายทั้งก่อน ระหว่าง และหลังเกิดความรุนแรง ความขัดแย้งสมัยใหม่เกิดขึ้นเมื่อกลุ่มแข่งขันเข้าสู่อำนาจ ทรัพยากร การบริการและความมั่นคง ควบคู่กับความพยายามในการลดผลกระทบจากความรุนแรง และลดความขัดแย้ง การดำเนินงานเชิงป้องกันจะต้องกระทำและมุ่งไปยังความคับแค้นที่เป้าหมายและการกีดกันโดยตรง ข้ามขอบเขตสำคัญของความเสี่ยง

กำหนดกลยุทธ์แห่งชาติเพื่อการป้องกัน

รัฐเป็นผู้รับผิดชอบหลักในการป้องกันความขัดแย้งและสร้างเส้นทางสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนและสันติภาพของประเทศต่อไปนี่คือคำแนะนำเพื่อการดำเนินงานระดับชาติอย่างมีประสิทธิภาพในการร่วมเป็นพันธมิตรเพื่อการป้องกัน

ตรวจสอบความเสี่ยงของความขัดแย้ง

การมีส่วนร่วมในการดำเนินงานเชิงป้องกันในระยะเริ่มแรกจำเป็นต้องมีการเปลี่ยนแปลงจากการเตือนความรุนแรงล่วงหน้าและการรับรู้ถึงความเสี่ยง

- ระบุความจริง การรับรู้การกีดกัน และความไม่เสมอภาค ซึ่งจำเป็นต้องเสริมสร้างความสามารถในการระบุเครื่องมือวัด และการตรวจสอบตัวบ่งชี้ SDG⁸
- เสริมสร้างระบบเตือนภัยล่วงหน้าแห่งชาติ และระบบการออกแบบที่มีผลต่อการตอบสนองในช่วงต้นของผู้มีบทบาทระดับต่างๆ ในชาติ
- การใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีเพื่อปรับปรุงการตรวจสอบ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในพื้นที่ห่างไกลและพื้นที่ซึ่งได้รับผลกระทบจากความขัดแย้ง รวมถึงการประยุกต์ใช้ ICT และวิธีการรวบรวมข้อมูลแบบเรียลไทม์
- ตรวจสอบเพื่อให้มั่นใจว่าการสำรวจและการรวบรวมข้อมูลสามารถวัดความไม่เสมอภาค การกีดกัน และการรับรู้ และมีความไวต่อความขัดแย้งและความสามารถในการรับรู้⁹

ระบุขนาดของความเสี่ยงที่แตกต่างกัน

ผู้มีบทบาทระดับชาติมักจะรับมือกับความเสี่ยงหลายอย่างพร้อมกันด้วยงบประมาณ ทุนทางการเมือง และเวลาที่จำกัด

- นำสถาบันและผู้มีบทบาทเข้าด้วยกันภายใต้กรอบการทำงานเพื่อสันติภาพและการพัฒนาซึ่งจัดลำดับความสำคัญของความเสี่ยงต่อความขัดแย้ง
- กำหนดเป้าหมายความเสี่ยงเชิงพื้นที่ด้วยการลงทุนและการดำเนินการอื่น ๆ ในพื้นที่ชายแดนและพื้นที่ใกล้เคียงซึ่งมีความเป็นไปได้ที่ความคับแค้นใจและความรุนแรงจะเกิดขึ้น
- จัดการกับผลกระทบจากภาวะช็อกเมื่อความตึงเครียดสูง

- กำหนดเป้าหมายการดำเนินการและทรัพยากรเพื่อระบุความเสี่ยงในพื้นที่ซึ่งมีการกีดกันและความคับแคบใจเกิดขึ้นจากการเข้าถึงแหล่งอำนาจ ทรัพยากร บริการ ความมั่นคง ความยุติธรรม และการจัดการกับการต่อสู้และความขัดแย้ง ด้วยนโยบายการจัดสรรเงินส่วนใหม่ และการดำเนินการอื่นๆ ที่เป็นไปได้

การวางแนวทางสันติภาพ ความมั่นคง และการพัฒนาเพื่อป้องกัน

หนึ่งในเป้าหมายของวิถีสันติ คือการกระตุ้นให้เกิดความคิดใหม่เกี่ยวกับความสัมพันธ์ของการพัฒนา สันติภาพ และความมั่นคง - ความสัมพันธ์แบบรูปธรรมด้วยแนวทางที่ครอบคลุมเพื่อป้องกันความขัดแย้ง กลยุทธ์ที่สอดคล้องกันซึ่งยังคงยั่งยืนผ่านกาลเวลา เรียกร้องระดับการวางแผนและการดำเนินการแบบบูรณาการ ซึ่งมักท้าทายต่อการพัฒนาความมั่นคง นักมนุษยธรรมและนักการเมือง แต่ละฝ่ายมีข้อได้เปรียบในแต่ละขั้นตอนของความเสี่ยง แต่การป้องกันอย่างยั่งยืน ครอบคลุม และมีเป้าหมายเรียกร้องความร่วมมือได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น ต่อไปนี้เป็นคำแนะนำสำหรับการวางแนวทางที่ดีกว่า

มั่นใจว่าแนวทางด้านความมั่นคงและการพัฒนาสามารถใช้ร่วมกันและส่งเสริมกัน

การส่งเสริมซึ่งกันและกันจำเป็นต้องมีการปรับสมดุลเป้าหมายการเติบโตและความมั่นคง เนื่องจากกลุ่มที่มีความคับแคบใจผู้ถูกกีดกันก่อให้เกิดความเสี่ยงจากความขัดแย้งอาจไม่ใช่ผู้ยากไร้ที่สุด และอาจไม่อยู่ในพื้นที่ซึ่งมีศักยภาพด้านการเติบโตทางเศรษฐกิจสูง ในกรณีที่การแทรกแซงด้านความมั่นคงได้รับการรับรอง ควรสนับสนุนการให้บริการทางสังคมและเศรษฐกิจ เพื่อให้กองกำลังความมั่นคงไม่ได้เป็นเพียงส่วนต่อประสานระหว่างรัฐกับประชาชนเท่านั้น

การเสริมสร้างศักยภาพและจัดสรรทรัพยากรเพื่อให้มั่นใจว่าความคับแคบใจจะได้รับการใกล้เคียงอย่างรวดเร็วและโปร่งใส

การเสริมสร้างศักยภาพอาจดำเนินการโดยการฝึกอบรม การพัฒนาแนวทาง และการเสริมสร้างสถาบัน การส่งเสริมการใกล้เคียงระดับชาติและท้องถิ่น อาจบูรณาการเข้ากับการวางแผนและโครงการระดับท้องถิ่น (Rakotomalala 2017)

ชักชวนผู้มีบทบาทภายนอกในเวทีเสวนาและการสร้างสันติภาพ

ผู้มีบทบาทหลายคนที่เกี่ยวข้องกับความขัดแย้งในวันนี้ อาจเข้าไม่ถึงสถาบันหรือตัวแทนของรัฐได้โดยตรง การป้องกันอย่างครอบคลุมรวมถึงการให้ความสำคัญกับการเสริมสร้างศักยภาพของสังคม ไม่ใช่เป็นเพียงการป้องกันเฉพาะรัฐ การป้องกันอย่างครอบคลุมเป็นกระบวนการจากด้านล่าง ซึ่งควรเกี่ยวข้องกับกลุ่มคนในวงกว้างและมีความหลากหลายมากที่สุดเท่าที่จะเป็นไปได้ กลุ่มพันธมิตรควรสะท้อนถึงความสำคัญของคนหนุ่มสาว สตรี ภาคเอกชน และองค์กรภาคประชาสังคม

ใช้แนวทางให้ประชาชนเป็นศูนย์กลาง

แนวทางที่ให้ประชาชนเป็นศูนย์กลางควรรวมถึงการมีส่วนร่วมของพลเมืองในโครงการพัฒนาและการแก้ปัญหาความขัดแย้งในท้องถิ่น เพื่อให้อำนาจแก่กลุ่มคนที่ด้อยโอกาส เช่น สตรีและเยาวชน ระบบการส่งมอบบริการควรมุ่งหมายทำให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการออกแบบและส่งมอบบริการสาธารณะผ่านการมีส่วนร่วมและให้คำปรึกษาสำหรับการวางแผนและโครงการในพื้นที่ซึ่งเสี่ยงต่อการเกิดความขัดแย้งรุนแรง

การเอาชนะอุปสรรคเพื่อความร่วมมือกันในการป้องกัน

องค์กรพัฒนาจำเป็นต้องปรับแรงจูงใจในการป้องกัน ผู้มีบทบาทในการพัฒนาระหว่างประเทศและธนาคารเพื่อการพัฒนาพหุภาคีถูกจำกัดด้วยข้อบังคับ ข้อตกลงระหว่างรัฐบาล และวัฒนธรรมสถาบัน จากการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับความเสี่ยงที่อ่อนไหวต่อรัฐบาล องค์กรพัฒนาควรมั่นใจว่ามีการป้องกันที่มีการจัดลำดับความสำคัญสูงขึ้นไปในโครงการของตน

การประเมินความเสี่ยงร่วมกัน

ในกรณีที่ไม่มีกระบวนการที่สอดคล้องกันในการแบ่งปันข้อมูล หลายองค์กรจะประเมินความเสี่ยงต่าง ๆ โดยใช้ตัวชี้วัดที่แตกต่างกัน ข้อมูลเหล่านี้ส่วนใหญ่ยังคงอยู่ภายในองค์กรเหล่านั้น และไม่ได้มีการแบ่งปันกับรัฐบาลแห่งชาติหรือผู้มีบทบาทระดับชาติที่เกี่ยวข้องอื่น ๆ ส่วนใหญ่เนื่องจากข้อมูลเหล่านี้มักถูกมองว่ามีความอ่อนไหวทางการเมือง วิธีการติดตามและประเมินผลความเสี่ยงยังต้องมีการแบ่งปันกันอย่างแพร่หลาย โดยมุ่งเน้นเฉพาะการพัฒนาเมตริกที่ใช้ร่วมกันเพื่อประเมินความเสี่ยงต่าง ๆ ต่อการพัฒนาสันติภาพและความมั่นคง

พันธกิจต่อกลไกการรวบรวมเพื่อการระบุและทำความเข้าใจกับความเสี่ยงในระดับภูมิภาค ประเทศ และประเทศย่อย

การขาดกลไกที่มีประสิทธิภาพแปลเป็นการกระทำเฉพาะกิจและการกระจายในหมู่พันธมิตรระหว่างประเทศ

มั่นใจว่าการประเมินความเสี่ยงร่วมได้รับความเห็นชอบในการจัดอันดับอย่างชัดเจน

การประเมินความเสี่ยงร่วมควรเป็นไปตามตัวชี้วัดที่ได้รับความเห็นชอบ ซึ่งจะช่วยให้การติดตามแนวโน้มเมื่อเวลาผ่านไป ตัวอย่างเช่น การประเมินการฟื้นฟูและการสร้างสันติภาพร่วมกันของสหประชาชาติ - ยูโรเปียน ยูเนียน - ธนาคารโลก ได้เสนอวิธีการจัดลำดับความสำคัญ ซึ่งส่วนใหญ่ขณะนี้ใช้ในช่วงระหว่างและหลังเกิดความขัดแย้ง วิธีการนี้อาจนำมาเพิ่มเติมที่ต้นน้ำและพัฒนาเป็นแนวนโยบายร่วมสำหรับการจัดลำดับความสำคัญของความเสี่ยง

สร้างความร่วมมือระดับภูมิภาคและระดับโลกให้เข้มแข็งยิ่งขึ้น

ความพยายามควรรวมถึงการเสริมสร้างความเข้มแข็งในส่วนของกาวิเคราะห์และกลยุทธ์การป้องกันระดับภูมิภาค และแบ่งปันการวิเคราะห์ความเสี่ยงในขอบเขตกว้างขวางที่สุดเท่าที่จะทำได้ในระดับภูมิภาค

สำรวจแนวทางการลงทุนใหม่เพื่อการป้องกัน

การระดมทุนเพื่อการป้องกันยังคงเป็นการหลีกเลี่ยงความเสี่ยงและมุ่งเน้นที่วิกฤตการณ์ เป็นผลให้รูปแบบปัจจุบันซ้ำเกินกว่าที่จะยืดหน้าตาของโอกาส และมีความผันผวนเกินกว่าที่จะป้องกันได้อย่างยั่งยืน ความพยายามที่ซับซ้อนและหลายระดับมักถูกจำกัดด้วยการขาดแคลนทรัพยากรที่จำเป็นและพร้อมใช้งาน ทำให้การระดมทรัพยากรแบบเฉพาะกิจเพื่อสร้างแหล่งเงินทุนจากผู้บริจาค มักส่งผลให้เกิดการตอบสนองที่ล่าช้าและไม่ได้ผล ตัวเล็กรวมถึงการเสริมสร้างความเข้มแข็งในการจัดหาเงินทุนเพื่อการป้องกันประเทศ ด้วยการรวมรูปแบบต่างๆของการจัดหาเงินทุน และการเสริมสร้างความเข้มแข็งทางการเงินเพื่อการป้องกันในระดับภูมิภาค

บทสรุป

การเปลี่ยนแปลงที่ครอบคลุมการป้องกันความรุนแรงและการรักษาสันติภาพที่ยั่งยืน มอบการช่วยเหลือชีวิตเป็นการตอบแทน *วิกิผู้สันติ* มอบวาระดำเนินการเพื่อให้มั่นใจว่าผู้มีบทบาทระดับชาติและนานาชาติให้ความสำคัญต่อการเอาใจใส่ ความพยายาม และทรัพยากรต่างๆ เพื่อการป้องกัน ทุกวันนี้ ผลที่ตามมาจากการที่ไม่ได้ดำเนินการร่วมกัน เป็นเหตุการณ์ที่น่าหวาดกลัว และการเรียกร้องให้มีการดำเนินการเร่งด่วนอาจไม่เคยมีความชัดเจน เวลาที่จะต้องทำคือขณะนี้

หมายเหตุ

1. UCDP (2017) UCDP / PRIO (ข้อมูลโครงการความขัดแย้ง Uppsala / สถาบันวิจัยสันติภาพออสโล) ชุดข้อมูลความขัดแย้งทางอาวุธ 2017 ได้บันทึกความขัดแย้งของรัฐทั้งหมดซึ่งอย่างน้อยด้านหนึ่งคือรัฐบาลของรัฐหนึ่งและส่งผลให้มีผู้เสียชีวิตจากการสู้รบอย่างน้อย 25 คนในปีปฏิทิน ครอบคลุมตั้งแต่ปี 1946 ถึง 2016 ข้อมูล UCDP ที่บันทึกความรุนแรงที่ไม่สังกัดรัฐและเป็นความรุนแรงด้านเดียว ส่งผลให้มีผู้เสียชีวิตที่เกี่ยวข้องกับความขัดแย้งอย่างน้อย 25 คนในหนึ่งปีปฏิทินครอบคลุมช่วงปี 1989 ถึง 2016
2. ตัวอย่างเช่น ความช่วยเหลือด้านการพัฒนาอย่างเป็นทางการสำหรับประเทศที่มีความเสี่ยงของความขัดแย้งสูงโดยเฉลี่ยคือ 250 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ต่อปี ซึ่งสูงกว่าประเทศที่มีสันติภาพเพียงเล็กน้อย แต่เพิ่มขึ้นเป็น 700 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ในขณะที่กำลังมีความขัดแย้ง และ 400 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ในช่วงปีแห่งการฟื้นฟู ในทำนองเดียวกัน การส่งเสริมการรักษาสันติภาพมีค่าเฉลี่ย 30 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ต่อปีสำหรับประเทศที่มีความเสี่ยงสูง เมื่อเทียบกับ 100 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ สำหรับประเทศที่กำลังมีความขัดแย้ง และ 300 ล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ในระหว่างการฟื้นฟู ดู Mueller (2017)
3. สมัชชาสหประชาชาติ (2016) คณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติ (2016) การศึกษานี้ได้รับการกล่าวถึงอย่างมากและจัดทำขึ้นโดยการทบทวนล่าสุดจากสหประชาชาติและธนาคารโลก ประกอบด้วย World Bank (2011, 2017); UN (2015a, 2015b, 2016); UN Women (2015)
4. รัฐบาลแห่งชาติและผู้มีบทบาทในท้องถิ่นอื่นๆ เป็นรากฐานและจุดอ้างอิงสำหรับการดำเนินงานเชิงป้องกัน (ดูสมัชชาสหประชาชาติ 2016 คณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติ 2016 บทที่ 2 และ 3 ของกฎบัตรสหประชาชาติ) มติสันติภาพที่ยั่งยืนได้รับรองหลักการนี้ มติ 2282 ของคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติยอมรับว่า "เป็นความรับผิดชอบหลักของรัฐบาลแห่งชาติและหน่วยงานของรัฐบาลในการระบุ ผลักดัน และกำหนดลำดับความสำคัญ กลยุทธ์ และกิจกรรมเพื่อการรักษาสันติภาพ ... โดยเน้นว่าสันติภาพที่ยั่งยืนเป็นภารกิจและความรับผิดชอบร่วมกันซึ่งจำเป็นที่รัฐบาลและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกคนในประเทศต้องปฏิบัติตาม"
5. UCDP (2017) กำหนดความขัดแย้งระหว่างประเทศ คือการที่ฝ่ายหนึ่งเป็นรัฐและอีกฝ่ายหนึ่งไม่สังกัดรัฐ และการที่รัฐภายนอกเข้ามาแทรกแซงในนามของหนึ่งในบรรดากรณีเหล่านี้

6. ข้อมูลเชิงลึกถูกนำมาจากกรณีศึกษาในประเทศและงานวิจัยที่ได้รับมอบหมายเพื่อการศึกษาครั้งนี้ และการทบทวนข้อเขียนที่เกี่ยวข้องในวงกว้าง กรณีศึกษารอบคลุมถึง บูร์กินาฟาโซ บูรุนดี สาธารณรัฐแอฟริกากลาง โกตดิวัวร์ สาธารณรัฐอาหรับอียิปต์ กานา กัวเตมาลา อินโดนีเซีย จอร์แดน เคนยา สาธารณรัฐคิริบาส มาลาวี โมร็อกโก เนปาล ไนเจอร์ ไอร์แลนด์เหนือ เซียร์ราลีโอน สาธารณรัฐไต้หวัน และตูนิเซีย
7. นอกเหนือจากช่วงเวลาแห่งการเปลี่ยนผ่าน เช่น ภัยพิบัติทางธรรมชาติ หรือภาวะเศรษฐกิจตกต่ำทั่วโลก โอกาสที่จะเกิดขึ้นเมื่อความอดทนต่อความรุนแรงของสังคมเปลี่ยนแปลงไป
8. เป้าหมายและตัวชี้วัดหลายรายการของ SDG อาจมีความเกี่ยวข้องกับการประเมินความเสี่ยงของความไม่เสมอภาคในแวนอน โดยเฉพาะเป้าหมายหลักที่สำคัญ ได้แก่ SDG5 (5.1: ยุติการเลือกปฏิบัติทุกรูปแบบกับสตรี และเด็กผู้หญิงทุกแห่ง) SDG10 (10.2: ภายในปี 2030 ให้อำนาจและส่งเสริมการรวมสังคม เศรษฐกิจ และการเมืองทั้งหมด โดยไม่คำนึงถึงอายุ เพศ ความทุพพลภาพ เชื้อชาติ กลุ่มชน ชาติกำเนิด ศาสนา หรือฐานะทางเศรษฐกิจหรืออื่นๆ 10.3: สร้างความมั่นใจถึงโอกาสความเท่าเทียมและลดความไม่เสมอภาคของผลลัพธ์ รวมถึงการถอนรากการเลือกปฏิบัติในส่วนของกฎหมาย นโยบาย แนวทาง ตลอดจนการส่งเสริมการออกกฎหมาย นโยบาย และการดำเนินการที่เหมาะสมในเรื่องนี้) และ SDG16 (16.3: ส่งเสริมหลักนิติธรรมระดับประเทศและระหว่างประเทศ และสร้างความมั่นใจต่อการเข้าถึงความยุติธรรมอย่างเท่าเทียมกันสำหรับทุกคน 16.7: สร้างความมั่นใจในการตัดสินใจต่อการตอบสนอง ความครอบคลุม การมีส่วนร่วมและเป็นตัวแทนในทุกระดับ)
9. การดำเนินการตรวจสอบการรับรู้และประเด็นต่างๆ เช่น ความไม่เสมอภาคในแวนอน จำเป็นต้องมีมาตรการป้องกันที่สำคัญหลายอย่าง รัฐบาลและผู้มีบทบาทอื่นๆ อาจใช้คำถามเกี่ยวกับการรับรู้ อัตลักษณ์ และแรงบันดาลใจในการระดมกลุ่มเป้าหมายบางกลุ่ม กำหนดเป้าหมายเพื่อความมั่นคง การปฏิเสทธิของประชาชน หรือส่งเสริมการใช้นโยบายกีดกัน เป็นสิ่งสำคัญที่ควรให้ความสนใจอย่างมากในการปกป้องสิทธิส่วนบุคคลและส่วนรวมของประชากรที่ได้รับการสัมภาษณ์และผู้รวบรวมข้อมูล

เอกสารอ้างอิง

- Allansson, M., E. Melander, and L. Themnér. 2017. "Organized Violence, 1989–2016." *Journal of Peace Research* 54 (4): 574–87.
- Bakker, R., D. W. Hill, and W. H. Moore. 2016. "How Much Terror? Dissidents, Governments, Institutions, and the Cross-National Study of Terror Attacks." *Journal of Peace Research* 53 (5): 711–26.
- Betancourt, T. S., R. McBain, E. A. Newnham, and R. T. Brennan. 2012. "Trajectories of Internalizing Problems in War-Affected Sierra Leonean Youth: Examining Conflict and Postconflict Factors." *Child Development* 84 (2): 455–70.
- Blattman, C. 2006. *The Consequences of Child Soldiering*. Berkeley, CA: University of California.
- Brinkerhoff, D., A. Wetterberg, and S. Dunn. 2012. "Service Delivery and Legitimacy in Fragile and Conflict-Affected States." *Public Management Review* 14 (2): 273–93.
- Caprioli, M., V. Hudson, R. McDermott, C. Emmett, and B. Ballif-Spanvill. 2007. "Putting Women in Their Place." *Baker Journal of Applied Public Policy* 1 (1): 12–22.

- Cederman, L.-E., A. Wimmer, and B. Min. 2010. "Why Do Ethnic Groups Rebel? New Data and Analysis." *World Politics* 62 (1): 87–119.
- Cingranelli, D., M. Gibney, P. Haschke, R. Wood, D. Arnon, and B. Mark. 2017. "Human Rights Violations and Violent Conflict." Background paper for the United Nations–World Bank Flagship Study, *Pathways for Peace: Inclusive Approaches to Preventing Violent Conflict*, World Bank, Washington, DC.
- Collier, P., and A. Hoeffler. 2004. "Greed and Grievance in Civil War." *Oxford Economic Papers* 56 (4): 563–95.
- Cramer, C. 2003. "Does Inequality Cause Conflict?" *Journal of International Development* 15 (4): 397–412.
- Crespo-Sancho, C. 2017. "Conflict Prevention and Gender." Background paper for the United Nations–World Bank Flagship Study, *Pathways for Peace: Inclusive Approaches to Preventing Violent Conflict*, World Bank, Washington, DC.
- Dupuy, K., S. Gates, H. M. Nygård, I. Rudolfson, S. A. Rustad, H. Strand, and H. Urdal. 2017. "Trends in Armed Conflict 1946–2016." PRIO Conflict Trends 02/2017, Peace Research Institute Oslo. <https://www.prio.org/utility/DownloadFile.ashx?id=1373&type=publicationfile>.
- Fearon, J. D. 2010. "Governance and Civil War Onset." Background paper for *World Development Report 2011*, World Bank, Washington, DC.
- Fearon, J., and D. Laitin. 2003. "Ethnicity, Insurgency, and Civil War." *American Political Science Review* 97 (1): 75–90.
- Geneva Declaration Secretariat. 2015. *Global Burden of Armed Violence 2015: Every Body Counts*. Geneva: Geneva Declaration Secretariat.
- GIWPS (Georgetown Institute for Women, Peace and Security) and PRIO (Peace Research Institute Oslo). 2017. *Women, Peace, and Security Index 2017/18: Tracking Sustainable Peace through Inclusion, Justice, and Security for Women*. Washington, DC: GIWPS and PRIO.
- GTD (Global Terrorism Database). 2017. Global Terrorism Database. College Park: National Consortium for the Study of Terrorism and Responses to Terrorism, University of Maryland. <https://www.start.umd.edu/gtd/>.
- Hale, G. and M. Xu. 2016. "FDI Effects on the Labor Market of Host Countries." Working Paper 2016-25, Federal Reserve Bank of San Francisco.
- Hudson, V., B. Ballif-Spanvill, M. Caprioli, and C. Emmett. 2012. *Sex and World Peace*. New York: Columbia University Press.
- Hudson, V., M. Caprioli, B. Ballif-Spanvill, R. McDermott, and C. Emmett. 2009. "The Heart of the Matter: The Security of Women and the Security of States." *International Security* 33 (3): 7–45.
- Huesmann, L. R., and L. Kirwil. 2007. *Why Observing Violence Increases the Risk of Violent Behavior in the Observer*. New York: Cambridge University Press.
- Humphreys, M., and A. Varshney. 2004. "Violent Conflict and the Millennium Development Goals: Diagnosis and Recommendations." Paper prepared for the Millennium Development Goals Poverty Task Force Workshop, Bangkok, June.
- ICRC (International Committee of the Red Cross). 2017. *City at War*. Special Report. Geneva: ICRC.
- Idris, I. 2016. Youth Unemployment and Violence: Rapid Literature Review. Birmingham, UK: Governance and Social Development Resource Centre, University of Birmingham.
- ILO (International Labour Organization). 2016. *World Employment and Social Outlook 2016: Trends for Youth*. Geneva: ILO. http://www.ilo.org/wcmsp5/groups/public/---dgreports/---dcomm/---publ/documents/publication/wcms_513739.pdf.

- Justino, P. 2017. "Linking Inequality and Political Conflict: The Role of Social Mobilization and Collective Action." Background paper for the United Nation–World Bank Flagship Study, *Pathways for Peace: Inclusive Approaches to Preventing Violent Conflict*, World Bank, Washington, DC.
- Kelly, J. 2017. "Intimate Partner Violence and Conflict: Understanding the Links between Political Violence and Personal Violence." Background paper for the United Nation–World Bank Flagship Study, *Pathways for Peace: Inclusive Approaches to Preventing Violent Conflict*, World Bank, Washington, DC.
- Leckman, J. F., C. Panter-Brick, and R. Salah, eds. 2014. *Pathways to Peace: The transformative Power of Children and Families*. Cambridge, MA: MIT Press.
- Lichbach, M. I. 1989. "An Evaluation of 'Does Economic Inequality Breed Political Conflict?' Studies." *World Politics* 41 (4): 431–70.
- Marc, A., N. Verjee, and S. Mogaka. 2015. *The Challenge of Stability and Security in West Africa*. Africa Development Forum. Washington, DC: World Bank; Paris: Agence Française de Développement.
- Miller, K. E., and A. Rasmussen. 2010. "War Exposure, Daily Stressors, and Mental Health in Conflict and Post-Conflict Settings: Bridging the Divide between Trauma-Focused and Psychosocial Frameworks." *Journal of Social Science Medicine* 70 (1): 7–16.
- Mueller, H. 2017. "How Much Is Prevention Worth?" Background paper for the United Nations–World Bank Flagship Study, *Pathways for Peace: Inclusive Approaches to Preventing Violent Conflict*, World Bank, Washington, DC.
- Mueller, H., and J. Tobias. 2016. "The Cost of Violence: Estimating the Economic Impact of Conflict." Growth Brief, International Growth Centre, London. https://www.theigc.org/wp-content/uploads/2016/12/IGCJ5023_Economic_Cost_of_Conflict_Brief_2211_v7_WEB.pdf.
- Nordas, R., and N. P. Gleditsch. 2007. "Climate Change and Conflict." *Political Geography* 26(6): 627–38.
- Nygaard, H., K. Baghat, G. Barrett, K. Dupuy, S. Gates, S. Hillesund, S. A. Rustad, H. Strand, H. Urdal, and G. Østby. 2017. "Inequality and Armed Conflict: Evidence and Data." Background paper for the United Nations–World Bank Flagship Study, *Pathways for Peace: Inclusive Approaches to Preventing Violent Conflict*, World Bank, Washington, DC.
- OECD (Organisation for Economic Co-operation and Development). 2015. *States of Fragility 2015: Meeting Post-2015 Ambitions*. Paris: OECD.
- . 2016. *States of Fragility Report 2016*. Paris: OECD.
- O'Reilly, M., A. Ó Súilleabháin, and T. Paffenholz. 2015. *Reimagining Peacemaking: Women's Roles in Peace Processes*. New York: International Peace Institute.
- Østby, G. 2013. "Inequality and Political Violence: A Review of the Literature." *International Area Studies Review* 16 (2): 206–31.
- Paasonen, K., and H. Urdal. 2016. "Youth Bulges, Exclusion, and Instability: The Role of Youth in the Arab Spring." PRIO Conflict Trends, Peace Research Institute Oslo, March. http://files.prio.org/Publication_files/prio/Paasonen,%20Urdal%20-%20Youth%20Bulges,%20Exclusion%20and%20Instability,%20Conflict%20Trends%203-2016.pdf.
- Paffenholz, T., A. Hirblinger, D. Landau, F. Fritsch, and C. Dijkstra. 2017. "Inclusion and the Prevention of Violent Conflict." Thematic paper for the United Nations–World Bank Flagship Study, *Pathways for Peace: Inclusive Approaches to Preventing Violent Conflict*, World Bank, Washington, DC.

- Parks, T., N. Colletta, and B. Oppenheim. 2013. *The Contested Corner of Asia: Subnational Conflict and International Development Assistance*. San Francisco: Asia Foundation.
- Piazza, J. A. 2017. "Repression and Terrorism: A Cross-National Empirical Analysis of Types of Repression and Domestic Terrorism." *Terrorism and Political Violence* 29 (1): 102–18.
- Rakotomalala, O. 2017. "Local-Level Mechanisms for Violent Conflict Prevention." Background paper for the United Nations–World Bank Flagship Study, *Pathways for Peace: Inclusive Approaches to Preventing Violent Conflict*, World Bank, Washington, DC.
- Rother, B., G. Pierre, D. Lombardo, R. Herrala, P. Toffano, E. Roos, G. Auclair, and K. Manasseh. 2016. "The Economic Impact of Conflicts and the Refugee Crisis in the Middle East and North Africa." Staff Discussion Note SDN/16/08, International Monetary Fund, Washington, DC.
- Rustad, S. A. 2016. "Socioeconomic Inequalities and Attitudes toward Violence: A Test with New Survey Data in the Niger Delta." *International Interactions* 42 (1): 106–39.
- Sacks, A., and M. Larizza. 2012. "Why Quality Matters: Rebuilding Trustworthy Local Government in Post-Conflict Sierra Leone." Policy Research Working Paper 6021, World Bank, Washington, DC.
- Sargsyan, I. L. 2017. "Narrative, Perception, and Emotion: A Review of Recent Political Science Studies." Background paper for the United Nations–World Bank Flagship Study, *Pathways for Peace: Inclusive Approaches to Preventing Violent Conflict*, World Bank, Washington, DC.
- Schleussner, C., J. F. Donges, R. V. Donner, and H. J. Schellnhuber. 2016. "Armed-Conflict Risks Enhanced by Climate-Related Disasters in Ethnically Fractionalized Countries." *Proceedings of the National Academy of Sciences* 113 (33): 9216–21.
- Shonkoff, J. P., and A. P. Garner. 2012. *The Lifelong Effects of Early Childhood Adversity and Toxic Stress*. Technical Report. Elk Grove Village, IL: American Academy of Pediatrics.
<http://pediatrics.aappublications.org/content/pediatrics/early/2011/12/21/peds.2011-2663.full.pdf>
- Small Arms Survey. 2011. *Global Burden of Armed Violence*. Geneva: Small Arms Survey.
- Stel, N., and R. Ndayiragiie. 2014. "The Eye of the Beholder: Service Provision and State Legitimacy in Burundi." *Africa Spectrum* 49 (3): 3–28.
- Stewart, F. 2000. "Crisis Prevention: Tackling Horizontal Inequalities." *Oxford Development Studies* 28 (3): 245–62.
- . 2002. "Horizontal Inequalities: A Neglected Dimension of Development." QEH Working Paper 81, Centre for Research on Inequality, Human Security, and Ethnicity, Queen Elizabeth House, University of Oxford.
- . 2009. "Horizontal Inequalities as a Cause of Conflict." Bradford Development Lecture, University of Bradford. <https://www.bradford.ac.uk/social-sciences/media/socialsciences/BDLStewart.pdf>.
- Stone, L. 2015. "Study of 156 Peace Agreements, Controlling for Other Variables, *Quantitative Analysis of Women's Participation in Peace Processes*." In *Reimagining Peacemaking: Women's Roles in Peace Processes*, by M. O'Reilly, A. Ó Súilleabháin, and T. Paffenholz, annex I. New York: International Peace Institute.
- Sturge, G., R. Mallett, J. Hagen-Zanker, and R. Slater. 2017. *Tracking Livelihoods, Services and Governance: Panel Survey Findings from the Secure Livelihoods Research Consortium*. London: Secure Livelihoods Research Consortium.
- Sundberg, R., K. Eck, and J. Kreutz. 2012. "Introducing the UCDP Non-State Conflict Dataset." *Journal of Peace Research* 49 (2): 351–62.
- UCDP (Uppsala Conflict Data Program). 2017. *UCDP Conflict Encyclopedia*. Uppsala University.
www.ucdp.uu.se

- UN (United Nations). 2015a. *The Challenge of Sustaining Peace*. Report of the Advisory Group of Experts for the 2015 Review of the United Nations Peacebuilding Architecture. New York: UN.
- . 2015b. *Uniting Our Strengths for Peace: Politics, Partnership, and People*. Report of the High-Level Panel on Peace Operations. New York: United Nations, June 16.
- . 2016. *Too Important to Fail—Addressing the Humanitarian Financing Gap*. Report of the High-Level Panel on Humanitarian Financing to the Secretary-General. New York: UN.
- UN DESA (United Nations Department of Economic and Social Affairs). 2015. “Population by Age and Sex (Thousands).” UN DESA, New York. <https://esa.un.org/unpd/wpp/DataQuery/>.
- UNDP (United Nations Development Programme). 2016. *Arab Human Development Report: Youth and the Prospects for Human Development in a Changing Reality*. New York: UNDP. <http://www.arab-hdr.org/PreviousReports/2016/2016.aspx>.
- UNESCWA (UN Economic and Social Commission for Western Asia). 2017. “The Impact of Conflict over the Life Cycle: Evidence for the Arab Region.” Forthcoming in *Trends and Impacts 5*.
- UN General Assembly. 2016. “Review of United Nations Peacebuilding Architecture.” Resolution A/RES/70/262, adopted April 27, New York.
- UNHCR (United Nations High Commissioner for Refugees). 2017. *Global Trends: Forced Displacement in 2016*. Geneva: UNHCR. <http://www.unhcr.org/en-us/statistics/unhcrstats/5943e8a34/global-trends-forced-displacement-2016.html>.
- UN Secretary-General. 2015. *Report of the Secretary-General: Conflict-Related Sexual Violence*, UN Doc. S/2015/203. New York: United Nations.
- UN Security Council. 2015. “Youth, Peace, and Security.” Resolution 2250, adopted December 9, New York.
- . 2016. “Postconflict Peacebuilding.” Resolution S/RES/2282, adopted April 27, New York.
- UN Women. 2015. *Preventing Conflict, Transforming Justice, Securing the Peace: Global Study on the Implementation of United Nations Security Council Resolution 1325*. New York: UN Women.
- World Bank. 2011. *World Development Report 2011: Conflict, Security, and Development*. Washington, DC: World Bank. <https://openknowledge.worldbank.org/handle/10986/4389> License: CC BY 3.0 IGO.
- . 2017. *World Development Report 2017: Governance and the Law*. Washington, DC: World Bank.
- World Economic Forum. 2016. *The Future of Jobs: Employment, Skills, and Workforce Strategy for the Fourth Industrial Revolution*. Global Challenge Insight Report. Geneva: World Economic Forum.

การอ่านเพิ่มเติม

- Aall, P., and C. A. Crocker, eds. 2017. *The Fabric of Peace in Africa: Looking Beyond the State*. Waterloo: Centre for International Governance Innovation.
- Bøås, M., S. Sundstøl Eriksen, T. Gade, J. H. Sande Lie, and O. J. Sending. 2017. “Conflict Prevention and Ownership: Limits and Opportunities for External Actors.” Background paper for the United Nations–World Bank Flagship Study, *Pathways for Peace: Inclusive Approaches to Preventing Violent Conflict*, World Bank, Washington, DC.
- Bob-Milliar, G. 2017. “Sustaining Peace: Making Development Work for the Prevention of Violent Conflicts: Ghana and Côte d’Ivoire Compared.” Case study for the United Nations–World Bank Flagship Study, *Pathways for Peace: Inclusive Approaches to Preventing Violent Conflict*, World Bank, Washington, DC.
- Brack, D., and G. Hayman. 2006. “Managing Trade in Conflict Resources.” In *Trade, Aid, and Security*, edited by O. Brown, M. Halle, S. Pena-Moreno, and S. Winkler. London: Earthscan.

- Call, C. 2012. *Why Peace Fails: The Causes and Prevention of Civil War Recurrence*. Washington, DC: Georgetown University Press.
- Colletta, N., and B. Oppenheim. 2017. "Subnational Conflict: Dimensions, Trends, and Options for Prevention." Background paper for United Nations–World Bank Flagship Study, *Pathways for Peace: Inclusive Approaches to Preventing Violent Conflict*, World Bank, Washington, DC.
- DCAF (Geneva Center for the Democratic Control of Armed Forces). 2017. "The Contribution and Role of SSR in the Prevention of Violent Conflict." Background paper for the United Nations–World Bank Flagship Study, *Pathways for Peace: Inclusive Approaches to Preventing Violent Conflict*, World Bank, Washington, DC.
- Drew, E. 2017. "Assessing the Links between Extractive Industries and the Prevention of Violent Conflict: A Literature Review." Background paper for the United Nations–World Bank Flagship Study, *Pathways for Peace: Inclusive Approaches to Preventing Violent Conflict*, World Bank, Washington, DC.
- Griffin, M. Forthcoming. "The UN's Role in a Changing Global Landscape." In *The Oxford Handbook on the United Nations*. 2d ed., edited by T. G. Weiss and S. Daws. Oxford: Oxford University Press.
- Gurr, T. R. 1970. *Why Men Rebel*. Princeton, NJ: Princeton University Press.
- Jaffrey, S. 2017. "Sustaining Peace: Making Development Work for the Prevention of Violent Conflicts; Case Study: Indonesia." Case study for United Nations–World Bank Flagship Study, *Pathways for Peace: Inclusive Approaches to Preventing Violent Conflict*, World Bank, Washington, DC.
- Mogaka, S. 2017. "Competition for Power in Africa: Inclusive Politics and Its Relation to Violent Conflict." Background paper for the United Nations–World Bank Flagship Study, *Pathways for Peace: Inclusive Approaches to Preventing Violent Conflict*, World Bank, Washington, DC.
- Langer, A., and K. Smedts. 2013. "Seeing Is Not Believing: Perceptions of Horizontal Inequalities in Africa." Working Paper 16, Centre for Research on Peace and Development, Leuven, Belgium.
- Paffenholz, T. 2015. "Beyond the Normative: Can Women's Inclusion Really Make for Better Peace Processes?" Policy Brief, Graduate Institute of Geneva and Centre for Conflict Development and Peacebuilding, Geneva.
- UN Secretary-General. 2013. *Securing States and Societies: Strengthening the United Nations Comprehensive Support to Security Sector Reform*. Report A/67/970. New York: United Nations.
- . 2017. *Restructuring of the United Nations Peace and Security Pillar*. Report A/72/525. New York: United Nations.
- UNDP (United Nations Development Programme) and Department of Political Affairs. 2016. *Joint UNDP-DPA Programme on Building National Capacities for Conflict Prevention: Annual Report*. New York: UNDP. <http://www.undp.org/content/undp/en/home/librarypage/democratic-governance/conflict-prevention/joint-undp-dpa-programme-on-building-national-capacities-for-con.html>.
- UN (United Nations). 2013. *A New Global Partnership: Eradicate Poverty and Transform Economies through Sustainable Development*. Report of the High-Level Panel of Eminent Persons on the Post-2015 Development Agenda. New York: UN.

วิถีสู่สันติ

แนวทางครอบคลุมเพื่อป้องกันความขัดแย้งรุนแรง

ความขัดแย้งรุนแรงในปัจจุบันมีความซับซ้อนและยืดเยื้อยิ่งขึ้น ทั้งยังเกี่ยวข้องกับกลุ่มไม่สังกัดรัฐมากขึ้น รวมถึงผู้มีบทบาทในระดับภูมิภาคและนานาชาติ คาดการณ์ว่าประมาณปี 2030 - ขอบฟ้าที่กำหนดโดยประชาคมระหว่างประเทศเพื่อให้บรรลุเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน - กว่าครึ่งหนึ่งของผู้ยากไร้ในโลกจะอาศัยอยู่ในประเทศที่ได้รับผลกระทบจากความรุนแรงในระดับสูง เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร การเคลื่อนไหวของประชากร และการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ ยังก่อให้เกิดความเสี่ยงร่วมกัน ซึ่งต้องได้รับการจัดการทั้งในระดับประเทศและนานาชาติ

วิถีสู่สันติ คือการศึกษาาร่วมกันของสหประชาชาติและธนาคารโลกที่เกิดขึ้นจากความเชื่อมั่นอย่างแรงกล้าว่า ประชาคมระหว่างประเทศต้องให้ความสนใจอย่างเร่งด่วนกับการป้องกัน การปรับระดับสำหรับระบบการดำเนินการเชิงป้องกันจะช่วยให้ประหยัดงบประมาณตั้งแต่ช่วง 5 ถึง 70 พันล้านดอลลาร์สหรัฐฯ ต่อปีซึ่งอาจนำเงินจำนวนนี้ไปลงทุนเพื่อการลดความยากจนและปรับปรุงคุณภาพชีวิตของประชากร

การศึกษานี้มีจุดมุ่งหมายเพื่อปรับปรุงกระบวนการพัฒนาภายในประเทศที่มีผลต่อความมั่นคง การทูต การไกล่เกลี่ย และความพยายามอื่นๆ ในการป้องกันไม่ให้ความขัดแย้งกลายเป็นความรุนแรง โดยให้ความสำคัญแก่ความคับแค้นใจที่เกี่ยวข้องกับการกีดกัน - จากการเข้าถึงอำนาจ แหล่งทรัพยากรธรรมชาติ ความมั่นคงและความยุติธรรม ฯลฯ อันเป็นรากฐานของความขัดแย้งที่รุนแรงทั้งหลายในปัจจุบัน

จากการทบทวนกรณีศึกษาที่การป้องกันประสบความสำเร็จ การศึกษาได้ให้คำแนะนำสำหรับประเทศที่เผชิญกับความเสี่ยงที่เกิดขึ้นจากความขัดแย้งรุนแรงเช่นเดียวกับประชาคมระหว่างประเทศ การพัฒนานโยบายและโครงการจะต้องเป็นส่วนสำคัญของความพยายามในเชิงป้องกัน เมื่อมีความเสี่ยงสูงหรือกำลังเพิ่มขึ้น วิธีแก้ปัญหาที่ครอบคลุมจำเป็นต้องผ่านการเสวนา การใช้นโยบายเศรษฐกิจมหภาคที่เหมาะสม การปฏิรูปสถาบัน และนโยบายการจัดสรรปันส่วนใหม่ ความครอบคลุมเป็นหัวใจสำคัญและการดำเนินการเชิงป้องกันต้องใช้แนวทางให้ประชาชนเป็นศูนย์กลาง ซึ่งรวมถึงการบูรณาการการมีส่วนร่วมของประชาชน การเสริมสร้างการมีส่วนร่วมของสตรีและเยาวชนในการตัดสินใจ ตลอดจนนโยบายระยะยาว เพื่อตอบสนองเจตจำนงของสตรีและคนหนุ่มสาว อันเป็นพื้นฐานสำหรับสันติภาพที่ยั่งยืน